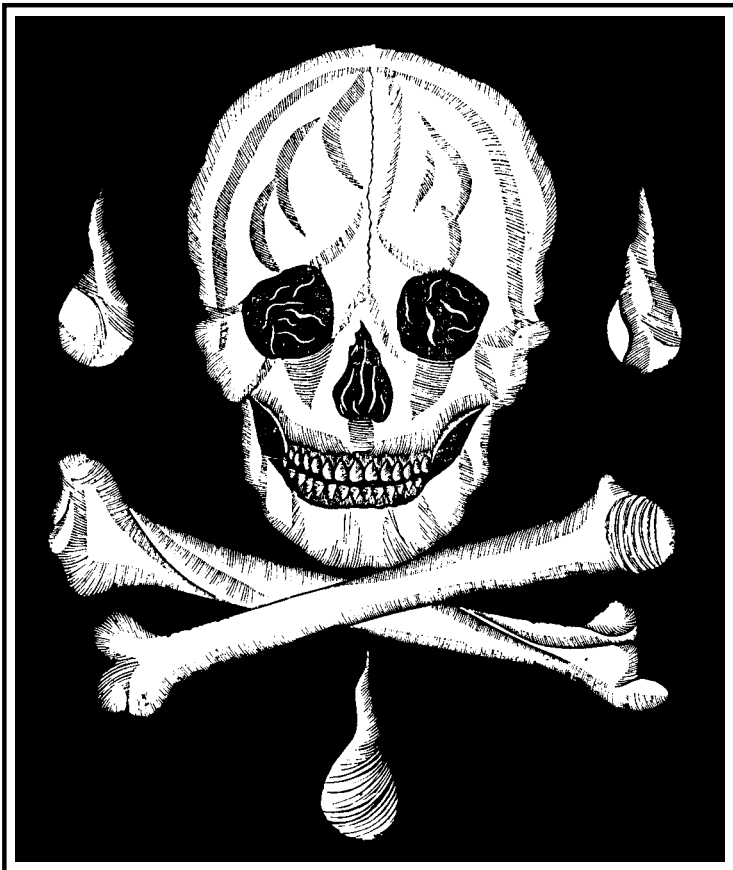

Josef Veselý

ROJ TRUBCŮ LŽIMAGICKÝCH

ROJ TRUBCŮ LŽIMAGICKÝCH

Blázní byli,
Korďy měli,

Josef Veselý

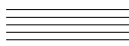
**ROJ TRUBCŮ
LŽIMAGICKÝCH**

Odpověď internetovým debatérům

Soukromý tisk

Tato kniha vyšla v Praze roku 2007 jako soukromý tisk.
Byla vytištěna na speciálním dřevitém papíru
v počtu deseti výtisků číslovaných magicky
preparovanou krví černého holuba.

Tento výtisk má číslo

V době, kdy lidstvu hrozí celkový kolaps, kdy planeta – poprvé ve své historii – zcela postrádá duchovní vedení dostatečného rozmachu, schopné kontrolovat a řídit veškeré energie, které věda nedávno vložila člověku do rukou, neměl Crowley čas, aby se věnoval těm, jejichž rozlišovací schopnosti byly rozkolísány pomluvami o jeho osobním charakteru. Bylo nutné zavést obecný a automatický test vhodnosti jedince pro Velké Dílo, a tímto testem byla legenda. (...) V tomto smyslu se přirovnával k H. P. Blavatské, která úmyslně „odpuzovala předstíráním, že je podvodnice“.

Kenneth Grant

Dalším důležitým momentem, který by měl diskusi o magii předcházet, je vyjasnění si vzájemných pozic, tj. toho, co kdo z diskutujících v této i v souvisejících oblastech prokazatelně dosáhl; kdo se nachází v pozici opravňující udělovat rady nebo kritiku a kdo v pozici opravňující především mlčet a poslouchat. Rovněž je potřebné vyjasnit si v této souvislosti, kdo komu ochotou diskutovat prokazuje větší službu. Mág by si měl být při každé diskusi vědom své pozice a trvat na dodržování zásady, že rady i kritiku lze udělovat zásadně ve směru „shora dolů“ nebo „mezi rovnými“, ale ne „zdola nahoru“. V magii kvůli přehlížení těchto pravidel bohužel není vzácností, že nejvíce kritizovanými jsou ti, kteří by měli nejvíce radit, a naopak – nejvíce kritizují ti, kteří by měli poslouchat co nejvíce rad.

Jozef Karika

Závistivý člověk nemůže pochopit, že příčina jeho neúspěchu zpravidla spočívá v tom, že nemá co nabídnout. Když se však náhodou stane, že si to uvědomí, nejde kupodivu do sebe, jak by se dalo očekávat, ale začne závidět ještě víc.

Ariana & Raven Argoni

ÚVODNÍ SLOVO

Každý, kdo zveřejňuje své názory nebo výsledky své práce, se vystavuje možnosti kritiky. Nezůstal jsem jí ušetřen ani já. Kritika, která se snesla na moji hlavu, se však týkala více mé osoby než mého díla, ačkoli z těch, kteří na mne dštili oheň a síru, nikoho osobně neznám. Na toto nenávistné osočování jsem dlouhou dobu prakticky nijak nereagoval. Důvodů mého mlčení bylo několik. Názory cizích lidí na moji osobu jsou mi v podstatě lhostejné. Taktéž zjevná nekompetentnost pisatelů většiny mně adresovaných výtek mě právě nespáděla k tomu, abych s nimi navázal diskusi, a v neposlední řadě jsem na to prostě neměl čas. Krom toho jsem byl (a pořád jsem) přesvědčen, že nejpádňější odpovědi mým kritikům jsou přímo moje díla. V mém nitru se však přesto ozývaly jakési výčitky svědomí. Autor by přece neměl přehlížet čtenářské ohlasy, ať už jsou tyto ohlasy jakékoli. Touto publikací se tedy snažím aspoň zčásti splatit dlouholetý dluh, který mám vůči určité části své čtenářské obce.

V tomto sborníku jsem shromáždil nejzajímavější kritické texty týkající se mé osoby. K tomuto počínu mne rozhodně nevedl žádný masochismus. Motivovala mě k tomu moje dokumentaristická vášeň. (Čtenáři si snad vzpomenou, že jsem stál u zrodu Dokumentačního centra českého hermetismu.) Zde obsažené texty za padesát let na internetu už nikdo nedohledá, a já se nemohu ubránit pocitu, že jednou z nejhorších věcí, kterou svým „nepřátelům“ mohu provést, je pokusit se zachovat jejich texty pro budoucnost. Kromě toho má tato kniha ještě jeden účel, který se však netýká současné generace, a proto se o něm zde nebudu rozepisovat.

Sborník sestává z několika částí. Polemika o Magii zachycuje internetovou debatu o mé stejnojmenné knize, která proběhla v roce 2002. Tyto texty nekomentuji, neboť se domnívám, že se nesluší, abych své dílo sám hájil. Na Kallwachovu recenzi, která toto téma otevřela, ostatně dobře odpověděl Marek Škoda, jehož reakce je zde

rovněž publikována, stejně jako Kallwachova odpověď a vyjádření Martina Ch. k tomuto předmětu.

Na tuto polemiku navazuje stať, kterou jsem nazval Elaborát Martina Ch. Tento text se na internetu objevil v srpnu 2003. Jeho autorovi jsem již víceméně odpověděl jedním z limeriků, které se nacházejí v mé knížce Perličky moudrosti.

Další část nese název Cesta kanálem. Předkládám zde čtenářům výběr příspěvků ze štvavé kampaně proti mé osobě, která proběhla na přelomu července a srpna 2006 na diskusním fóru www.grimoar.cz. Tato kampaň nebyla jediná. Na podobné debaty jsem byl svými příznivci upozorněn vícekrát a většinou jsem tyto diskuse i sledoval. Vybral jsem však právě tuto internetovou debatu, neboť zloba, závist a hloupost jsou zde namíchány ve vzácné rovnováze. Některé z příspěvků stručně komentuji. Moje komentáře jsem tištěny kurzivou. Pocity jistého znechucení, které se mne zmocnily při čtení této internetové debaty, jsem vložil do veršů, jež zde zveřejňuji pod titulem Modlitba k Choronzonovi.

Text nazvaný Trubec lžimagický přináší průřez internetovou debatou, která koncem února 2007 probíhala na diskusním fóru www.lide.cz. Jde o „přímý přenos“ z magického souboje mezi mou kolegyní Jenny a jakýmsi Pentagramusem. Zmíněný duel se konal v sobotu 24. února 2007. Tento materiál jsem do sborníku zahrnul zčásti proto, že je velmi poučný, zčásti z toho důvodu, že konflikt vyvolala zmínka o mé osobě. Moje komentáře jsou opět tištěny kurzivou.

Tento útlý spisek uzavírá můj Otevřený dopis internetovým debatérům. Čtenáři zde najdou mé zásadní stanovisko, které vůči těmto osobám zaujímám. Všechny z internetu převzaté texty obsažené v této knize jsou zde reprodukovány bez jakýchkoli pravopisných úprav.

POLEMIKA O MAGII

Josef Veselý – Magie

Strašidla jsou blbci, sypoucí se z rohu hojnosti, který roste na čele býka hlupství. Blecha píská jak netopýr a veš štěká a kouše jako vlk. A strašidla, přisvojující si ohromnost slonů, zachovávají si lehkost větrku. Chceme-li analyzovat jejich absurdní nicotu a studovat je, je třeba, abychom byli sami idioty a jakýmsi komickým i žalostným druhem zuřivého strašidla.

Jules Bois, Satanova církev

Začátkem roku se na pultech českých knihkupectví objevila kniha Josefa Veselého se stručně honosným názvem Magie. Již samotný název titulu mě trochu zarazil. I takoví velikáni jako např. Jan Kefer si nedovolili nazvat knihu slovem „magie“ jen tak, bez přívlasku. A teď tady leží v celé kráse. Černý přebal, solidní vazba se zlatou ražbou, kniha, která již svými šesti sty stranami vzbuzuje jakýsi respekt. ...Magie. Anotace na obálce mě pak přesvědčovala, že držím v rukou přímo učebnici. Neváhal jsem, vysázel svému knihkupci na dřevo pět stokorun a spokojeně odcházel domů s příslibem dobrého počtení. Můj pocit však trval pouze několik minut.

První dojem, který z knihy po letném prolistování čtenář získá, je zdání ucelené studie, jakési magické příručky s mnoha doplňujícími ilustracemi. Brzy však zjistíte, že z domnělého autora zde není zhořla nic a celý obsah knihy tvoří pouze citace z asi dvouset svazků. Celá kniha je tedy pouze kompilací a pan Josef Veselý (dále jen kompilátor) si autorství uvedených citací jen jaksi sám přiřkl. V tomto případě je, myslím, nepsanou slušností přidat před své jméno v titulu např. slovíčko „sestavil“. Ale budiž, čert to vem!

Druhý dojem, který na mě z knihy dýchl, byl, že držím v ruce něco, co bych přirovnal k dortu Čapkova pejska a kočičky. Uvádění autoři totiž tvoří guláš, jaký nemá obdoby. Kompilátorovi se totiž podařilo srovnávat nesrovnatelné. Nacházíme vedle sebe autory tak rozdílných kvalit jako Meyrink a Crowley nebo dokonce i takové, kteří byli přímo rivaly (Griese a Weinfurter). Zde jsou však v jedné knize „svorně“ vedle sebe. Reagovat však již nemohou, jsou totiž mrtví a současný čtenář o jejich osobních sporech již nic neví. Z knihy, stejně jako z dortu pejska a kočičky, si tedy čtenář musí vybrat ty správné kousky a omýt je od chuťově nesourodé omáčky, aby byly jakž takž stravitelné. Potom ovšem pochopí, že takový kousek je jen částí jiného jídla, jiné knihy, kterou si musí sehnat a přečíst, aby mohl vytržené části cele porozumět. I padl na mě smutek.

Po přečtení několika kapitol, s pocitem, že se mě kompilátor snaží „utlouci“ informacemi, jsem se však zhroutil. V části týkající se magických drog se totiž uvádějí nesmyslně vysoké denní dávky tak nebezpečných rostlin, jako je durman nebo blín. A to prosím u durmanu 0,5 g a u blínu dokonce neuvěřitelný 1 g! Z celkově zmateného pojetí knihy však čtenář těžko pozná, kde a jak tyto drogy použít. Ví vůbec kompilátor, co by způsobil gram snědených blínových semen? Nevadí mi, že kompilátor v knize magické drogy uvádí, vadí mi, že např. u durmanu, tak lehce dostupné jedovaté rostliny, není ani sebe-menší varování. Durman totiž není konopí! Dále jsou tu také zmiňovány tzv. „magic mushrooms“ – houby lysohlávky. Zde dávkování chybí úplně (!) a dozvíte se tu pouze, že tyto houby slouží k nahlížení do astrálu (o čemž by se dalo m. j. dlouze polemizovat). Doufám jen, že si těchto nedostatečných, neúplných návodů nevšimnou příslušné orgány. „Autorovi“ by pak totiž mohl hrozit dosti nepříjemný soudní proces. Taková módní kapitolka by se potom mohla dosti nevyplatit. Je, bohužel, mnoho mladých lidí, kteří si magii s drogami spojují. Znal jsem kdysi také podobně „praktikující čaroděje“, pro něž jedním z nejvyšších transcendentních vnorů bylo vstříknout si koňskou dávku pervitinu do žíly. Jeden z takovýchto zoufalců, který se těšil mé důvěře, mi po jednom takovém „obřadu“ vykradl byt.

Stejný duch se nese i v oddílu pojednávajícím o sexuální magii. Když jsem totiž narazil na kapitolu s ukázkami „rituálů“ Aleistera Crowleyho, polil mě studený pot. Zde se totiž např. dozvíme, že magický obřad znamená objednat si co nejošklivější prostitutku, nejlépe však zrůdu nebo trpaslici a povzbudit se kokainem, opiem,

či podobnými „lahůdkami“. Není těžké poznat, že Crowley (nebo „Mistr Therion“, jak je zde důvěrně nazýván), je kompilátorovým oblíbencem. Neupírám Crowleymu jistý smysl pro morbidní humor, zde je však třeba dívat se na jeho osobu trochu kritičtěji. Možná teď narknu jeho přívržence, ale v mých očích to byl jenom sexuální deviant závislý na drogách, který magií své úchyšky pouze maskoval. Na vysvětlenou, proč takto smýšlím, zde proto krátce uvedu některé perličky z jeho života.

Tento podprůměrný básník tvrdil, že byl v r. 1904 navštíven andělem Aiwasseem, který mu nadiktoval evangelium pro tuto dobu - Knihu zákona - Liber legis. Její základní myšlenkou měl být tzv. thelemický zákon (řec. thelema = vůle): „Dělej, co chceš, to ať je tvůj celý zákon.“ V roce 1920 se Crowley s malou skupinkou následovníků odstěhoval na Sicílii, kde založil Opatství Thelema, aby odtud šířil své nové „evangelium“ do celého světa. Zde se ovšem pouze oddával heroinu a sexuálním orgiím. V roce 1921 přiměl např. kozla, aby se pářil s jeho stálou družkou Leah Hirsigovou. Nakonec, když jeden člen „opatství“ zemřel, protože během „magického rituálu“ vypil krev nemocné kočky, Mussoliniho úředníci skupinu z Itálie vyhnali. Tento „magik“ pak svůj život ukončil všemi opuštěn, v chudobě a závislý na heroinu.

Nic bych nenamítal, kdyby zmínky o něm byly otištěny v jiné knize, tato je však kompilátorem předkládána jako „učebnice pro začínající magiky“, jak sám píše v předmluvě. Jestliže tedy někdo bude Crowleyho „pokusy“ praktikovat, přeji mu šťastnou cestu do pekel. Výše zmíněný zvrhlík je tu také dáván za vzor všem našim hermetikům jako všestranně nadaný jedinec oplývající mnohými talenty (např. proto, že umí hrát šachy). Naproti tomu současným českým okultistům kompilátor připisuje tyto vlastnosti: „prostomyslná lačnost informací (hlavně těch ‚tajných‘), spojená s neschopností získané informace utřídit nebo s nimi dále pracovat, neochota či neschopnost hnout samostatně mozkiem, ba často i absence schopnosti cílevědomě, neřku-li koordinovaně jednat. O vytrvalosti pak vesměs nemůže být vůbec řeč.“ Jinde zase zmiňuje mladé zájemce o magii jako pologramotné, vyčítá jim tupost, zbabělost atp. Zajímalo by mě za koho a hlavně o kom zde kompilátor mluví. Mám jen dvě vysvětlení: buď žije v naprostém vakuu a svět kolem hodnotí snad jen podle TV Novy nebo se s podobnými lidmi opravdu stýká.

V jedné z kapitol nás také kompilátor obšírně utumlovává bahnem kabaly a mentorsky zdvihá prst nad její případnou neznalostí. Proti židovské magii nemám zhora nic, pro potřeby českých adeptů ji však pokládám za zcela nepotřebnou, ba dokonce nevhodnou. Myslí si, že evropskému truhláři ke zhotovení kvalitního stolu postačí dubové dřevo a nemusí proto nikterak biflovat znalostí o cedrech libánských. Český adept magie, naletivší pověře o nezbytnosti tohoto učení, může nadlouho zabřednout v tomto marastu než prohlédne, že mu byl na Cestě vlastně překážkou. Abyste uměli řídit automobil značky Honda, nemusíte umět japonsky, spíše je pro provoz důležité vědět, kam se lije benzín, voda a olej.

Stejně tak i kapitola, kde se rozebírá správná volba času a místa podle vlivu planet, je zavádějící. Magik, spoléhající se spíše na intuici nebo, chcete-li, vnitřní hlas, si místo i čas k operaci určuje sám. Kompilátorem zde otištěné pokyny tedy chápu jako nemohoucnost zbavit se omylů svých vzorů. Kompilátor se tak stává věčným opisovačem opisovačů, spíše však opisovačem opisovačů od opisovačů. Za základní chybu adepta magie pokládám pověřivost. Magik by se měl řídit hlavně vlastním rozumem (od toho jsme jej také od Boha dostali) a ne naletět všemu, co se kde píše.

„Jak zaplnit 20 stránek“ bych nazval kapitolu o pentagramovém a hexagramovém rituálu. Stačí totiž nasázet po dvou obrazcích na stránku a hned jste při psaní knihy o kus dál (pak se není co divit, že je tak tlustá). Ale k věci. Kompilátor nás zde svádí na zcestí komplikovaného ritualismu a klade tak vlastně formu nad obsah. Případný adept, který bude podle těchto návodů „čmárat“ ve vzduchu hůlkou do různých světových stran a pronášet při tom pro Čecha nesrozumitelné hebrejské hatlaniny, tak lehce zabředne do povrchního pózismu a hlavního účelu magické operace se nedobere. Díky šíření těchto bludů by tak magie mohla skončit stejně tragicky, jako třeba Ježíšovo učení – rozmělněná v povrchním obřadnictví, kde se původní podstata kamsi vytratila. Moc bych si přál (a zde si dovolím varovat), aby případný adept ritualismus neztotožňoval s magií. Prázdňá forma a magická práce jsou diametrálně odlišné věci. Ritualismus může magikovi ze začátku napomáhat v imaginaci, později se však stává brzdou, která omezuje úhel pohledu na svět. Takových „zažraných“ klapek na očích (příp. růžových brýlí) se pak adept těžko zbavuje a je tragédií, kolik takto nachytaných badatelů v okultismu si je sebou neslo až do hrobu.

V dalším z oddílů kompilátor zavrhuje sugestivní působení talismanů a znovu zatvrzele vyzdvihuje ničím nezdůvodněné vlivy planet. Jak působení sugescí vyvrací nechám váženému čtenáři posoudit sám z kompilátorových vlastních slov, kde uvádí příhodu „z dob počátků své magické kariéry“ (ne to není překlep!!! skutečně je tam napsáno „magické kariéry“), kdy sám talisman použil k úspěšnému vyřešení jakési záležitosti: „Co však sugescí naprosto vysvětlit nelze, je fakt, že mi v průběhu cesty projevovali své sympatie i psi a děti, kteří se mi jinak spíše klidí z cesty, neboť zřejmě dovedou vycítit, že ani k jedněm ani k druhým nechovám žádnou zvláštní náklonnost“. Musím přiznat, že pod „sílu“ tohoto v kapitole jediného „argumentu“ jsem se skutečně „sesypal“!

Kdo by si však myslel, že je švandě konec, hluboce se mýlí. Stačí si přečíst stať o evokacích démonů (neboli po hermeticku transempirických entit). Kompilátor nás ani zde nenechá na pochybách, že již má v oboru něco za sebou a uvádí příklad, kterak „pracoval“ v omezeném prostoru před zdí a spatřil vizi metr vysokého černého kohouta. Nakonec se ale vysvětlení dočkáme – „...dokázal jsem jasně rozeznat každé pírkó, přestože jsem pracoval bez brýlí“. K tomu dodávám, že nemusíte hledět do zdí, ale klidně stačí zavřít oči. A hlavně: krátkozrakost u vizí, ehm, ...jaksi neexistuje.

Ale pojďme dál. Cituji: „Pravou a navíc spontánní materializaci démona zažil jistý hermetik, když nedlouho po evokaci seděl v restauraci, kam najednou vstoupil nedávno volaný démon. Entita si dala záležet, aby se co nejvíce připodobnila člověku. Měla vzhled extrémně hubeného muže v černém plášti, s obličejem, který přes svoji nápadnost snesl kritéria pokládána za lidská...“ Děj pokračuje, kterak chlap pošilhával po magikovi, vypil kafe, zaplatil a odešel za zvýšené pozornosti hostů. Pět ran do čepice, to je tedy materializace! Pod čarou pak kompilátor obšírně vysvětluje, jak to, že démoni mohou jíst a pít a bere si na pomoc inkvizitorskou knihu Malleus maleficarum neboli nechvalně známé Kladivo čarodějnic (Podle tohoto díla se také dozvíte, že démoni sice baští, ale nekakají).

Na dalších stranách se nevyhneme ani návodům, jak obětovat: „Chceme-li použít krve, má to být z člověka zlostného nebo z panny, jejíž temperament je teplý a vlhký. Také ji odebíráme z kohouta, ropuchy, štíra, hada, sovy, sýčka a zvláště netopýra. Přitom odříkáváme: Lamech, Lamati, Malia...“ Následuje návod, jak chudáka netopýra co nejlépe rozmačkat a prolisovat. Ale pozor! Není to zcela

nutné. Kompilátor píše: „Sám jsem s netopýrem pracoval pouze jednou. Šlo o přirozeně uhynulý exemplář, který byl nalezen na půdě poblíž komína, kde vlivem podmínek došlo k jeho mumifikaci; stačilo jej už jen rozdrtit v hmoždíři.“ Po přečtení tohoto odstavce mi možná začalo být trochu jasné, proč nemají kompilátora rádi pejsci. A to zde ani necituji v knize přetištěný obřad, při kterém se zaživa opéká padesát koček. Inu, skryté síly je třeba nějak získat.

Jediný autorský blok, který kompilátor knize věnuje, je tzv. invocace Keltů. Vyzývání předchází autorovo varování o možných škodách na fyzickém a duševním zdraví experimentátorů při chybném provádění. No nedivím se, citace pana autora totiž například zní: „Ó ty mocný fluidcký hade, který ovijíš Zemi! Ty univerzální činiteli a plastický prostředníku, jenž jsi tmelem tohoto světa. Ty kniho zapečetěná...“ nebo „Ó Bojové, dávní obyvatelé tohoto místa! Volám vás mocnými jmény vašich bohů a heroů: Ladhra, Bile, Mile Cenn-Cruach, Arawn, Beli, Pwyll, Lir, Elatha, Llyr, Bran, Dylan Eil Ton, Cichuil Cen Chos...“ Následuje dalších asi sedmdesát jmen, které si skutečně zapamatuje jen člověk s geniální pamětí, navíc nevím, kde autor tolik keltských bohů objevil. Na jednom místě je také vyzýváno „při svatém Grálu“. Kompilátorovi zřejmě trochu unikla skutečnost, že v dobách kdy Josef Arimatejský zachycoval do tohoto poháru Kristovu krev, věk Bójů v Čechách byl již nenávratně pryč.

V závěru knihy, v oddílu věnovaném živlovým duchům již kompilátor ztrácí jakoukoliv soudnost. Dozvíme se zde např., že při povodních na Moravě se zde radostně proháněly nymfy. Dozvíme se, že nejmenší druhy víl žijí v květech a měří jen několik milimetrů a že největší živloví duchové jsou arabští džinové, kteří jsou vhodní nelépe pro těžké práce. Neujde nám zmínka o tom, kterak ve Vltavě žijí tři vodníci z nichž jeden je někdy i ochoten pohovořit s lidmi a pokud v existenci viditelných elementálů nevěříme, jsou tu ty nejpádnejší argumenty – fotografie. Vedle těchto snímků, které zde pro potěšení čtenářů nechám přetiskovat a které jsou prokazatelně podvodem (a ještě k tomu laicky vytvořeným), např. kompilátor vzbuzuje dojem jakéhosi záhadna a nedostupnosti prázdným rámečkem, kde je napsáno, že snímek elfa nebyl poskytnut ke zveřejnění. Neodpustím si ukázkou popisu gnómů, která je jak vystřižená z pohádky o Sněhurce: „...Gnómové druhé třídy mají hnědý kabátek, černé kalhoty a lila čepičku s hnědým střapcem. Třetí třída gnómů dává přednost zelenému oblečku s trešňově červenou čepicí, zakončenou kulatým

knoflíkem. Boty mají černé s měděnými přezkami. Někteří gnómové se ukazují s lucerničkami...“ atd. atd. Pak se již nedivím popisu magického zpětného odrazu v další kapitole. Je tu totiž uváděn protékající WC, zvýšený výskyt klíšťat nebo, což je uvedeno jako příklad, když vás třeba ve vlaku pozvrací opilec. Toto, stejně jako stať o upírech, kteří v současné době již nejsou moc vidět, protože se přizívují při autonehodách, pokládám v knize za skutečně autorské.

Shrnutí:

Kniha se snaží vzbuzovat dojem uspořádané a obsáhlé studie. Je však lacinou kompilací (lacinou ne cenou, ale zde myslím lacině sestavenou) s mnoha nesmyslnými tvrzeními, která jsem již zmínil a která budou pro mladé zájemce o magii pouze matoucí a zavádějící. Pověra je tu pak povýšena nad rozumový úsudek, kde především klanění se kompilátorovým modlám – autoritám převážilo nad objektivním posouzením jejich magické práce. Jako třešnička na dortu se pak v knize skví různé kompilátorovy vsuvky a dodatky pod čarou, kde nás přesvědčuje o svých dovednostech magické praxe, takže celkový můj dojem z knihy je, že byla napsána právě, jen a pouze pro zviditelnění autora.

Inu, tak nám tedy vítej „novodobá magická autorito“, ...vítej nám do jednadvacátého století.

P. S. Uslyšíte-li při návštěvě hřbitova náhodou z nějakého hrobu mlaskavé zvuky, vězte, že podle výše recenzované knihy je to způsobeno upírem, který si z hladu ohlodává vlastní tělo a nebo jen tak z nudy žvýká umrlčí rubáš (!?!).

Jindřich Kallwach

Reakce na recenzi knihy *Magie* Josefa Veselého, Jindřichem Kallwachem provedenou.

Neotesaný, na základní pravidla vedení poctivé polemiky resignující způsob recenzování pana Kallwacha nutí mne k reakci. Dokonalá absence úcty k práci jiného, touha dehonestovat, zesměšnit, pečť nepoctivosti druhým vtiskávat – toť nectnosti jimíž se přímo vynaménává. Dlužno se na odpor postavit, uličníka přes prsty klepnouti, kde místo nestranné kritiky doutná jen osobní zloba rachitikova.....
Reflexe budíž rozvržena takto:

1, Věcná i formální kritika recenze Jindřicha Kallwacha

2, Presentace personelního názoru na knihu.

ad1, Dojem hrubé neomalenosti, perverse formy, jež první šlehně v zrak sensitivnějšímu čtenáři doplňuje nesprávnost výtek věcných, při druhém popatření již dobře patrných-obé, dávající důvodné pochyby o kompetenci recensenta ve věcech magie, usvědčuje ho zároveň z lajdáckého modu čtení. Tvrzení tato legitimujeme postupnou analysou:

1,

Jindřich Kallwach:„Celá kniha je pouze kompilací a Josef Veselý si autorství uvedených citací sám přiřkl“ ,v dalším jest pak pan J. Veselý hrubě puncován jako kompilator. Sám Josef Veselý v předmluvě (str.9) píše:

„Tato kniha je převážně kompilací, neboť jinak tomu ani být nemůže: já jsem magii nevymyslel-ta existuje pěkných pár tisíciletí! Snažil jsem se však čerpat z materiálů, které jsou u nás z velké části neznámé, a zpřístupnit tak čtenářům informace , k nimž by se dostávali jen s obtížemi.Ve světě se totiž v oboru hermetismu pilně bádá a experimentuje, zatímco současná česká hermetická scéna připomíná spíše poušť. Mojí vlastní „troškou do mlýna“, kterou jsem se pokusil přispět k poznání královské vědy , je koncept pracovních modelů v magii.“

Nenalezl jsem v knize doslovné citace, kterou by J.V. vydával za vlastní - naopak, kde jest doslovné citace použito nechybí jméno jejího původce.

2,

Kritika kapitoly o magických drogách jest irrelevantní, rozumný čtenář nenajde zde nejasností.

3,

Otázka hodnocení osoby Aleistera Crowleyho zasluhovala by hlubšího rozboru. Přesto, že se nepovažuji za znalce jeho díla, dovolím si povrchní náhled problemu:

Kontroversní,immoralní persony působí zmatek u lidí průměrných(vlastní personalitu postrádajících), absence názoru vlastního, nekritické zbožnění či naprosté odsouzení(emotionelní odpor) jsou typy jejich reakcí. Každý takovýto pohled jest známkou slabosti, pomíneme-li osoby typu prvního, zničí osoby typu druhého, postrádající originalitu a kopírující cestu jiného samy sebe, typus třetí - causa negativní fascinace, sáhne k ethickému odsudku, místo aby

přiznal, že každý odpor morální signalisuje nepevnost vlastního nitra. (Jako žárlivost značí spíše než lásku touhu podvést či vyvázat se ze svazku s osobou na níž jest žárleno, tak odpor morální ukazuje na podvědomé slabosti v oblasti, vůči níž jest vystupováno)

Z hlediska magického nutno usilovati o morální indiferentismus.

Crowley zanechal výraznou stopu v oboru moderního hermetismu, nevidíme důvod, proč se jeho osobou nezabývat: Moudrý najde v něm moudrost, hloupý bude jím zmaten, silného posílí v cestě, slabý bude zničen.

4,

Skandalním lapsem jest traktace problému učení kabbaly se týkajícího. Vážnému badateli nezbytna důkladná znalost alespoň jednoho systému universalního. V dalším cituji Jana Kefera(Syntetická Magie): „Pro toho, jenž se zabývá studiem vlastní magie, jest znalost kabbaly, této velikolepé nábožensko – filosofické soustavy metafysické praxe, vytvořené středověkým Židovstvem, prvním požadavkem zdárné práce. Žádná z historických esoterních kultur nezachovala se nám v takové plnosti a nemluví k duši evropského, Starým a Novým Zákonem vychovaného člověka tak srozumitelně.“

6,

Že nemůže být osobou v magii rituální zběhlou dokazuje pan Kalwach touto sentencí:

„Magik spoléhající se spíše na intuici nebo, chcete-li, vnitřní hlas, si místo i čas operace určuje sám.“

Jan Kefer vyjadřuje se následovně: „Praktický magik musí voliti pro svou práci vhodný čas. Astromagické předpisy týkající se evokací a uváděné jak v klasických dílech tak v jejich novějších opisech nikdy nepostačovaly a byly starými mistry pečlivě tajeny. Tím si vysvětlujeme četné neúspěchy moderních magiků, kteří přehlédli důležitou astrologickou složku své práce, byť by jen zapomněli na psychologický předpis rituálu, jenž žádá tím více podmínek a okolností, čím dokonaleji má práce vyznít.“(Theurgie magické evokace)

Otázka volby místa je analogická.

7,

Ni v dalším není možno dosáhnouti s recenzentem shody, vše basuje zřejmě v naprosto odlišném chápání magie vůbec. Reakce moje, poněkud neaktuální, zpožděným přečtením knihy způsobená, jest zároveň fragmentární. Seznav v průběhu psaní existenci povolaného komentáře pana Martina Ch., nepovažuji za nutné k dalšímu se

vyjadřovat. Náhled uveřejňuji jen proto, že staví se rasantně vůči frapantní inkompetenci postoje páně Kallwachova. Jak snadné špinit díla jiných, kdo takto činí musí počítat s odporem -jest dnes více než třeba spravedlivé, osobních antipathií prosté kritiky.

ad2, Magie Josefa Veselého, řadí se po delší době k zásadnějším počínům české školy hermetické. Úrovní zpracování tematu podobá se kniha dílu Milana Nakonečného – Magie v historii,teorii a praxi (Vodnář 1999). Jde především o fortelný kompilát, originelními poznatky vlastní praxe doplněný. Zaměřena na oblast praktickou, zdá se být podstatnější než Nakonečného, spíše neokultistům určená práce. Dobře pojatá magie ceremonielní jest basí díla. Stať kabbalistická traktována pouze elementárně- hlubší vhlad do problemu koncept nepovoluje.Dílo, opřeno o největší autority novodobého hermetismu světového jest kvalitní materií, k hlubšímu náhledu partikulerních problémů oboru studenta vedoucí. Znamená nadprůměr v současné, na diletantské výměty, (v oboru okultismu zvláště) neobvyčejně plodné době.

Marek Škoda

Vážený pane Škodo.

Obdržel jsem Vaši reakci na moji kritiku kompilace páně Veselého, honosící se názvem Magie.

Předně bych Vás chtěl ujistit, že knihu jsem četl pozorně, nevynechal jsem ani stránku, pokud to bylo v mých možnostech, citace jsem si ověřoval a čtený text pečlivě analyzoval. Vaši zmínku o mém lajdáckém čtení tedy pokládám pouze za dedukci ovlivněnou osobním pohnutím, potažmo slepou sympatií ke kompilátorovi.

Dále mi připisujete absenci úcty k této osobě a jakousi zlobou hnanou touhu ji zesměšnit. V tom s Vámi, tedy kromě té zloby, musím souhlasit. Moje recenze na knihu byla však spíše podmíněna smutkem, který na mě po dočtení padl. Smutkem z toho, jakou zmatečnou směsicí tragický kuchař uvařil opsáním z dvouset knih; smutkem z „autorova“ zasvěceneckého pohledu z výšin na nás hlupáčky, kteří zřejmě nejsme hodni políbit ani šos jeho magického pláště. Úctu, pane Škodo, chovám k lidem, kteří něco dokázali a nehonili si frajersky triko, k lidem, kteří se vyznačovali a vyznačují spíše skromností. Tam spatřuji velikost ducha naproti Veselého nabubřelosti, která

knihu protkává jako čevená nit. Pokud shodíte nekritičnost, najdete ji. A není to jen pohled můj. Ve své recenzi jsem pak tyto nectnosti se skvící projevy citoval. S absencí úcty k netaktním a sebezahleděným jedincům se tedy nijak netajím. Na hrubý pytel hrubá záplata. Zesměšnění takové osoby pak vyplyne jaksi samo sebou; stačí, jak jsem také učinil, pouze citovat některé otištěné hlouposti.

Dále jste zmínil osobu Aleistera Crowleyho a rozškatuľkoval jste jak působí na okolí. Zklamal Vás, ale ani do jedné z přihrádek jsem se nezapasoval. 1) Nekritické zbožnění tohoto klauna magie u mě nepřipadá v úvahu. 2) Naprosté odsouzení k zmíněnému tragédovi také nechovám, a to právě pro jeho klaunství. Stejně jako neodsuzuji televizní mágy-šašky v pořadech typu „Věštírna“. Význam podobných exhibicí je zasmát a pobavit se. Své výtky k uvedení Crowleyho „učení“ do Veselého kompilace jsem v recenzi vysvětlil. 3) Odpor morální k „Mistru Therionu“ též nechovám. Chtěl-li si svou magii zpestřovat souložení se zvířaty a křížováním nebohých ropuch, jeho věc. Patří však tyto morbidní praktiky do učebnice magie? Zodpovězte si sám. Napsal jste: „Moudrý najde v něm moudrost, hloupý bude jím zmaten, silného posílí v cestě, slabý bude zničen.“ Ujišťuji Vás, že jsem v A. C. moudrosti nenašel, zmaten jsem nebyl, v cestě mě nijak neposílil a o zničení nemůže být řeč. Je pro mě osůbkou k pousmání s trochou toho politování, stejně jako třeba jeden zdrogovaný rocker ukusující svého času hlavy netopyřům. Příliš efektů mnohdy zakrývá vnitřní prázdnotu. Crowleyův okřídlený kánon: „Dělej co chceš, to ať je celý tvůj zákon“ pak také nepokládám za původní. Kromě toho, s trochou analytického myšlení by na něj měl přijít adept sám již někde v počátku Cesty. Slabochy a nepřipravené pak ovšem takový „kodex“ spálí, což se domnívám, že byl Crowleyho případ. V recenzi jsem proto před A. C. varoval. Nemusí být hned první iniciací adepta, když jej hned šoupneme do bahna. Mohl by v něm zůstat.

Dále mi vytykáte tvrzení o nepotřebnosti Kabaľy a citujete Jana Kefera. Ano, Keferův názor o nezbytnosti židovské magie znám a možná Vás teď trochu zaskočím – nesouhlasím s ním. Však sám také o pár řádků dál uvádí: „Kabbalistických děl je nespočet; mnohá si i odporují ve svých vývodech.“ Skutečně si nemyslím, že hlavní smysl adepta magie je zavalit se na půl života hebrejskými knihami. Kabaľu Vám však neberu, pokud Vám vyhovuje a přináší poznání na Cestě studujte si ji.

Konečně se dostávám k poslední Vaší výtce, a to k mojí větě: „Magik spoléhající se spíše na intuici nebo, chcete-li, vnitřní hlas, si místo i čas operace určuje sám.“ a znovu kontrujete Keferem, který udává za základ praxe znalost astrologie. Mohl bych si vzít na pomoc také třeba autoritu Gustava Meyrinka, který astrologii vyvrací, ale pokusím se Vám problém vysvětlit sám. Jsem přesvědčen, že pokud bychom měli brát v úvahu vliv jiných těles na Zemi, museli bychom uvažovat pouze o vlivu heliolunárním. Ostatní tělesa sice na Zemi působí také, ale proti Slunci a Měsíci tak minimálně, že je to pro praktika takřka nepoužitelné. Uvažujme s astronomy o velikosti a vzdálenosti ostatních planet a neopisujme dokola pověry autorů středověkých grimoárů. Heliolunární vliv lze sledovat v historii a náboženstvích za rozhodující. Můžete namítnout, že inteligence spadají do přesně vymezených sfér a je nemožné se s nimi jinak spojit, ale já takovou zaběhlost a neměnnost duchovních sil nevidím. Ptactvo také nežije jenom na jednom druhu stromu. U inteligencí mnohonásobně svobodnějších než člověk by to také bylo dost neobvyklé. Za přednější v magii pokládám vůli a mobilizaci všech sil operátéra směřující ke zvolenému cíli, astrologii potom za překonanou překážku. Znovu Vám ovšem nevyvracím, že může být prospěšná pro někoho, kdo operaci přesně načasovává. Zvažte však, zdali taková příprava není více autosugescí.

Snad jsem Vám v těchto několika řádcích osvětlil, proč „špiním díla jiných“ a Vaš odpor k mé osobě rozmělnil. Pokud ne, je to Váš problém.

S úctou

Jindřich Kallwach

K Magii:

Dal jsem si 50 dní „dovolenou“ od sítě a serveru, nyní opět začnu něco vytvářet. Prvně vyřídím nahromaděnou korespondenci:

K článku Jindřicha Kallwacha

kursivou statě z komentovaného komentáře:

V části týkající se magických drog se totiž uvádějí nesmyslně vysoké denní dávky tak nebezpečných rostlin, jako je durman nebo blín.

nesrozumitelné hebrejské hatlaniny, tak lehce zabředne do povrchního pózismu a hlavního účelu magické operace se nedobere. Díky šíření těchto bludů by tak magie mohla skončit stejně tragicky, jako třeba Ježíšovo učení – rozmělněná v povrchním obřadnictví, kde se původní podstata kamsi vytratila. Moc bych si přál (a zde si dovolím varovat), aby případný adept ritualismus neztotožňoval s magií. Prázdňá forma a magická práce jsou diametrálně odlišné věci. Ritualismus může magikovi ze začátku napomáhat v imaginaci, později se však stává brzdou, která omezuje úhel pohledu na svět. Takových „zažraných“ klapků na očích (příp. růžových brýlí) se pak adept těžko zbavuje a je tragédií, kolik takto nachytaných badatelů v okultismu si je sebou neslo až do hrobu.

Přílišný ritualismus především zabraňuje v cestě k dosažení realizace vnitřní svobody – nemohu být svobodný, pokud k potřebné operaci napřed musím sehnat dvoustránkový seznam věcí a podstoupit 72 denní přípravu – ale opět platí, že trocha vzdělání neškodí. Vědět něco o konstrukci pentagramu a hexagramu není na škodu, zvláště pokud se čtenář zaměří na důvod, proč právě dotyčné inteligence jsou vyzývány v příslušných rituálech. V případě poznání principů je pak rychlá imaginace kruhu (hexagramu, pentagramu) užitečnou pomůckou.

oo

V dalším z oddílů kompilátor zavrhuje sugestivní působení talismanů a znovu zatvrzele vyzdvihuje ničím nezdůvodněné vlivy planet. Jak působení sugesce vyvrací nechám váženému čtenáři posoudit sám z kompilátorových vlastních slov, kde uvádí příhodu „z dob počátků své magické kariéry“ (ne to není překlep!!! skutečně je tam napsáno „magické kariéry“), kdy sám talisman použil k úspěšnému vyřešení jakési záležitosti: „Co však sugescí naprosto vysvětlit nelze, je fakt, že mi v průběhu cesty projevovali své sympatie i psi a děti, kteří se mi jinak spíše klidí z cesty, neboť zřejmě dovedou vycítit, že ani k jednom ani k druhým nechovám žádnou zvláštní náklonnost“. Musím přiznat, že pod „sílu“ tohoto v kapitole jediné „argumentu“ jsem se skutečně „sesypal“!

Pro vliv sugesce mohu vytvořit cokoliv a nemusím postupovat podle daného postupu. Onen vliv planetárního kondensátoru je tím, co odlišuje odborně zhotovený talisman od dílka tvořeného pouze na základě uměleckého citění.

Z archeologického hlediska je veškerá keltská kultura záležitostí mnohem pozdější než ony údajné počátky křesťanství.

oo

V závěru knihy, v oddílu věnovaném živlovým duchům již kompilátor ztrácí jakoukoliv soudnost. Dozvíme se zde např., že při povodních na Moravě se zde radostně proháněly nymfy.

Asi jsem taky ztratil soudnost, ale tuto skutečnost mohu víceméně potvrdit. Rozhodně v dané době živlové bytosti měli zcela jiný pohled na události než lidé.

oo

Dozvíme se, že nejmenší druhy víl žijí v květech a měří jen několik milimetrů a že největší živloví duchové jsou arabští džinové, kteří jsou vhodní nelépe pro těžké práce. Neujde nám zmínka o tom, která ve Vltavě žijí tři vodníci z nichž jeden je někdy i ochoten pohovořit s lidmi..... ..Neodpustím si ukázkou popisu gnómů, která je jak vystřižená z pohádky o Sněhurce: „...Gnómové druhé třídy mají hnědý kabátek, černé kalhoty a lila čepičku s hnědým střapcem. Třetí třída gnómů dává přednost zelenému oblečku s třešňově červenou čepicí, zakončenou kulatým knoflíkem. Boty mají černé s měděnými přezkami. Někteří gnómové se ukazují s lucerničkami...“ atd. atd.

Pokud pomíneme fakt, že živlové bytosti nemají pevně danou velikost a částečně ani podobu (mohou ji krátkodobě měnit) pak skutečně víly květin patří mezi ty nejdrobnější. S džiny příliš zkušeností nemám, avšak neřadil bych je pod bytosti živlové. Je zde problém kde končí říše živlových bytostí a kde začínají vyšší říše. Vzhledem k obrovské rozmanitosti říše živlových bytostí (v Indii označováno výstižně jako říše přírodních duchů – jakšah) a jejímu naprosto nedostatečnému popsání hledím pozitivně na každý pokus na toto téma něco publikovat. Ty třídy gnómů jsou dost nevydařené, můžeme však z nich vytušit rozdělení gnómů podle převládající barvy, které je již smysluplné. Ohledně vodníků – čili vyšších vodních bytostí ve Vltavě musím uvést své značně podobné pozorování – tedy až na jednu výjimku nevelká ochota k rozmluvě s většinou lidí (je nutné je ke komunikaci trochu nutit) a fakt, že jich je více. Na počtu tří bych netrval, není však uvedeno, jak velký úsek řeky autor knihy zkoumal.

ELABORÁT MARTINA CH.

15.8.2003 8:11:22

Odesílatel: **Martin.Ch** / martin.ch@excite.com

Vážení diskutující,

Ačkoliv jsem zakladatel tohoto fora, delší dobu jsem ho nesledoval a tak se vyjádřím poněkud rozsáhleji k událostem léta:

Jacku a další : díky za analýzy toho co jsem tím myslel, když jsem server a forum dělal :o)))

Musím však poděkovat všem diskutujícím, kteří se snaží druhým odpovídat a něco sdělit.

Opět se nám rozvířil problém s A.Crowleyem, takže víceméně opakují již řečené:

S hlavními body Thelemy nesouhlasím, je sice pěkné vytapetovat forum bibliografií prací AC (že byl grafoman o tom není pochyb), ale vůbec to nic neřeší...i když si je někdo přečte a nebude souhlasit, obviní ho uctívači Crowleye z jejich nepochopení. Jedná se často spíše o víru než magii a pochopení. Není na škodu se částečně orientovat podle životopisů – tak jsou totiž vidět výsledky práce každého a tedy i magika. Právě zde si může nezaujatý pozorovatel všimnout rozporu mezi deklarovanou vůlí a výsledky... velká část magických akcí AC směřovala k získání finančních prostředků a prosazení se ve společnosti, přesto žije v bídě a umírá v chudobě. Není nic špatného zemřít chudý po skromném životě, pokud magik směřuje svou energii k jiným cílům je to spíše pravidlem. Crowley však žádné ušlechtilé cíle neměl – chtěl úspěch a to hned, nikoliv až sto let po smrti. J.Kallwacha výraz klaun mu celkem sedí (osobně bych ho po vzoru pana Wericha upravil na šašek). Mně nejvíc pobavili jeho úspěchy v sexuální magii. Sám AC často píše, že se na rituál víc

soustředila najatá prostitutka než on sám (což by se sice dalo přikládat vlivu užívání drog, ale nemáme to podloženo důkazy :o)))Zajímalo by mne, kdo z jeho následovníků si snaží jako partnerku vybrat co nejošklivější ženskou. Takové sebezapření bych opravdu obdivoval.

Jinak je život AC protkán destruktivním chováním a i jeho nauka je založena na principu „...a od dneška je všechno jinak“. Svět však tak nefunguje, vše probíhá v cyklech. Pokud nejsme schopni si zachovat dostatečně otevřené vědomí, ztratíme ponětí o začátku a konci cyklů. Pak by bylo možno pokládat příchod každé zimy za nový aeon a tvrdit, že vše přestává platit.

Vyhlašovat počátky nových věků je chronickou chorobou lidstva (u příležitosti nových tisíciletí, údajných věků vodnáře nebo politických pletich typu EU) . Svět se mění stále, nic není věčné a proto i v magických oblastech dochází ke změnám. Ty jsou však fázemi jednotlivých cyklů a není důvodu bezhlavě opouštět staré znalosti, které stačí pouze aplikovat.

Dalším velmi nebezpečným bodem je tvrzení, že negativní polarita je vždy jen opakem pozitivní. Z pohledu absolutna tomu tak je (absolutní hodnota(-1)= absolutní hodnota (1)), ale člověk je individuální bytostí ve stvoření, kdy 1 nerovná se -1. Jistěže existuje božská milost a přísnost – tedy polarizace vyšších sfér stvoření pocíťovaná z hlediska bytostí pozitivně a negativně, ale nebeské sféry nejsou jen pozitivní interpretací pekel. Thelema však staví do jedné řady bohy s démony a podle toho má magik jednat.

Uvědomte si, jak náročné očistné procedury požaduje theurgie (často jsou až hodně přehnané) a popřemýšlejte kam začne směřovat magik evokující po vzoru thelemy démony i génie skoro současně.

Crowleyův částečně pozitivní přínos je v propagaci egyptských kultů. Není to však jeho osobní přínos, ale z velké části módní vlna jeho doby.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Další věci co zde bylo zmíněno je otázka, kdo je magikem (taktéž v souvislosti s jistým p.Veselým). Ačkoliv všechny koncepty jsou jen pokusy o interpretaci skutečnosti, pro objasnění této otázky musíme pár škatulek definovat:

Je každý kdo se zajímá o magii magikem? ...není!!!

Může být učencem zkoumajícím ji z historického či jakéhokoliv teoretického hlediska, může se zabývat pouze její primitivní částí, což bývá nazýváno čarodějnictvím (pan Prachett má pro to sice pojem alchymisté, ale ten bych zásadně nedoporučoval používat z úcty ke skutečným adeptům tohoto umění), může být pozérem a varietním exhibicionistou využívajícím budování magického image pouze k zviditelnění své osobnosti.

Těžko říci, čím z těchto možností onen pán je více, jisté je však, že magikem NENÍ.

Ačkoliv nechává o sobě šířit spoustu historek, při kritické analýze zjistíme, že jsou maximálně doklady jeho neúspěchů. Jeho kniha je pozitivní pouze v tom, že se vůbec někdo pokusil o zpracování tématiky, jinak se jedná o nekvalitní kompilát (co dává dohromady hrušky s jabkama a nerozlišuje mezi prameny). V několika málo místech, kde nekompiluje působí trapně: pokouší se třídít gnomy podle čepiček (z řady prací víme o jejich schopnostech měnit svůj vzhled), přiznává se k neschopnosti vidět elementární bytosti bez požití drog a neschopnosti s nimi komunikovat. Vzhledem k autorovým neúspěchům již s elementárními bytostmi, nelze se divit, když v knize nenalezneme více zkušeností s prací v oblasti vyšší magie (pokud nás nebude fascinovat autorovo líčení strastiplného hledání liduprázdného místa k pokusničení).

Magik by se měl označovat člověk, který má poznání i zkušenosti. Současně s poznání sfér přichází často i jisté schopnosti. I za cenu, že nebudeme mít v Čechách rozsáhlou skupinu magiků bychom neměli degradovat tento pojem a označovat JÍM ČLOVĚKA, KTERÝ NA TO NEMÁ. Možná je však sečtělý démonolog a v lidském jednání malý člověk schopný malých řešení...

PS: Abych nebyl podezírán z nadržování druhé straně, musím uvést, že ani v p.Kallwachovi nevidím magika, má mnohem blíž k cestě mystiky.

CESTA KANÁLEM

AGOG - [25.07.06 22:11]

Tohle ste cetli? Docela me dostal reakce p. Veseleho. Nic o nem prakticky nevim,ale k takovemu jednani mam vrozeny odpor at uz onen napsal cokoliv.

<http://mujweb.cz/www/gnom/vesely.htm>

A hledme, už zase někdo objevil Ameriku!

ODINSK - [25.07.06 22:27]

ani ja o tom neviem pred par mesiacmi som to cital, no zabava :))

ZDENDA (vulgo Rimmer) - [25.07.06 23:08]

AGOG: Tedy slysim o tom prvne, ale nicemu se u p. Veseleho uz nedivim. Je to nymant, jak se ostatne lze z jeho knih presvedcit. Udavaci se drivavejc vesivali na lampy... stary zlaty casy.

Správně se píše „nýmand“, hlupáčku.

LIALONTH - [26.07.06 08:07]

Tak kukam, ze radsej vytiahnete na svetlo stare picoviny, nez rozvinit zaujimavu temu...

Rozumné slovo. Ukáže se však, že je to házení hrachu na zeď.

KONIK - [26.07.06 15:18]

AGOG: J. Veseleho dopis o lebce a konopi myslim skvele ukazuje na Veseleho schopnost se pobavit na druhem, kor kdyz se jedna o takoveho blba jako je Kallwach..

Nejvic svou naprostou neznalost magie, jejího současného stavu v CR a 99.99 procenta tech, kdo se ji v CR zkouší venovat Kallwach ve své kritice Veseleho myslím ukazuje temito a podobnými citacemi: „Naproti tomu současným českým okultistům kompilátor Vesely připsuje tyto vlastnosti: „prostomyslná lačnost informací (hlavně těch ‚tajných‘), spojená s neschopností získané informace utřídit nebo s nimi dále pracovat, neochota či neschopnost hnout samostatně mozky, ba často i absence schopnosti cílevědomě, neřku-li koordinovaně jednat. O vytrvalosti pak vesměs nemůže být vůbec řeč.“ Jinde zase zmiňuje mladé zájemce o magii jako pologramotné, vyčítá jim tupost, zbabělost atp. Zajímalo by mě za koho a hlavně o kom zde kompilátor mluví. Mám jen dvě vysvětlení: buď žije v naprostém vakuu a svět kolem hodnotí snad jen podle TV Novy nebo se s podobnými lidmi opravdu stýká.

V jedné z kapitol nás také kompilátor obšírně utumlovává bahnem kabaly a mentorsky zdvihá prst nad její případnou neznalostí. Proti židovské magii nemám zřehla nic, pro potřeby českých adeptů ji však pokládám za zcela nepotřebnou, ba dokonce nevhodnou. Myslí si, že evropskému truhláři ke zhotovení kvalitního stolu postačí dubové dřevo a nemusí proto nikterak biflovat znalostí o cedrech libánských. Český adept magie, naletivší pověře o nezbytnosti tohoto učení, může nadlouho zabřednout v tomto marastu než prohlédne, že mu byl na Cestě vlastně překážkou. Abyste uměli řídit automobil značky Honda, nemusíte umět japonsky, spíše je pro provoz důležité vědět, kam se lije benzín, voda a olej.“

Z Kallwachovy recenze je zřejmé, že pro český vývoj magie nic pozitivního ve své radobykritice nepřináší, spíše se ukazuje jako naprostý blb..

No comment.

CODY - [26.07.06 15:23]

No jentak mezi námi, s Jindrou Kallwachem jsem mluvil a za celým sporem je patrně víc, než se zde říká, myslím, že by bylo rozumné, než ho šmahem odsoudit jako blba, si zjistit co oba dva tábory říkají, že? Což ovšem nic nemění na tom, že si myslím, že jeho recenze postrádá jistou erudici.

BTW: Položme si otázku proč a na co zemřel otec Jindry Kallwacha...

Zmínku o smrti Kallwachova otce pokládám za hrubě netaktní. Jak by bylo tobě, Cody, kdyby ti umřel otec a někdo by to na internetu tímto způsobem přetrřásal?

KONIK - [26.07.06 15:44]

CODY: No prave o te naproste neerudovanosti a jakoby i neznalosti soucasne ceske magicke sceny, kde prakticky vsichni neco ctou a o tom diskutuji, misto aby neco poradneho z magie delali, jsem psal..Veseleho hodnoceni ceske okultni sceny soucasnosti je naprosto spravne, spise mi pripada, ze z hlediska informovanosti o tomto zije ve vzduchoprazdnu - vakuu Kallwach. Z toho co proste Kallwach napsal, ac chapu, ze Veseleho nesnasi, jsem dosel k zaveru, ze by se stadiem blba oznacit K. dal..

Jinak co oba tabory rikaji - Vesely je mi sympaticky i tim, ze kompiluje a preklada, cimz do ceskeho prostredi prinasi max. novych informaci, ktere se spravnym prebiranim a analyzou daji povazovat za znacny prinos. Kallwach pise blbosti..

Mimochodem na co zemrel K. otec? Nejaka dobra historka do dejin ceskeho hermetismu?

Radím vám dobře, chlapi. Přestaňte se navážet do Kallwachova otce.

CODY - [26.07.06 15:51]

Konik: Celkem zajímavá příhoda, zeptej se Kallwacha, pro paranoika by to vytvářelo zajímavé souvislosti.

Ad Veselý bphužel nekompiluje dostatečně dobře, některé věci co píše jsou vyložené nesmysly. Takže se od JK zas až tolik neliší (JK nerovná Jozef Karika a ani Ježíš Kristus:-))

Inu, kdo chce kam...

AGOG - [26.07.06 16:12]

KONIK - [26.07.06 15:18] : Podle me je Vesely chudak (chtel sem napsat blb,ale uz to tu padlo tolikrat...), protoze pokud mi nekdo strhne v recenzi knihu tak si myslim svoje a neposilam na nej policajty jak posledni praskac kterymu nekdo ublizil,protoze rekl,ze jeho deda

byl(příklad: komunistickéj zlodej) tak se mu POMSTIM, to nebyl zert ,ale pomsta nizkyho krysiho cloveka.

KONIK - [26.07.06 17:06]

AGOG: No jako vtíp na Kallwacha mi to od J. veseleho prislo dobre - navíc si opravdu myslím, že doplnuej sve kompilace mnoha informacemi o lidech, co neco delali ci zkouseli i z posledni doby a je proto prinosny. Samozrejme je treba brát par vecí s rezervou..

Cody: Vesely pise hodne prinosneho i vybira u nas veci dosud neprelozene. Kallwach jen kritizuje jako amater, který evidentne o deni na magicke scene dnesni CR nema prehled..

Všechno je třeba brát s rezervou.

AGOG - [26.07.06 17:08]

KONIK:Hmm asi nevis co sou takovy lidi zac,udavaci rekne.

ZDENDA (vulgo Rimmer) - [26.07.06 18:35]

KONIK: Vesely pise hodne prinosneho? Muzes dat prikklad?

DANA.A - [26.07.06 21:14]

Koník - a Vás si pan Veselý platí ? :o)

Mě by spíš zajímalo, kdo si platí tebe.

AREX - [26.07.06 21:54]

Vážení přátelé, byť mám takovou milou zásadu do věcí kolem pana Veselého nezasahovat, ale teď ji poruším.

Abych zachoval dekorum, mohu ze svého stanoviska knihomola (což mi poskytuje jisté právo tvrdit, že mám přehled o české a evropské hermetické literatuře) označit knihu Magie II. za zjev, který jsem ochoten ze své knihovny vymítat kuřidlem a v bílé ríze. Do obsahu tu šfouřit nebudu, to doufejme obstarají jiní - ale jen rpo zajímavost okrajově proberme autorem doporučované tituly českých autorů:

1.) Pierre de Lasenic: Tarot, klíč k iniciaci. Omyl. Tato kniha je pouze málo rozšířeným překladem Papusovy knihy Le tarot des Bohemiens.

2.) František Kabelák: *Magia nigrae*. Omyl. Překlad *Satanische Magie* o Gregorie, ne kompilace, čistý překlad.

Ostatní tituly jsou v pořádku (nehodnotím tu obsah).

Oba zmiňované tituly u nás vyšly knižně, a to dokonce opětovně. Není důvod, proč bych se na ně nemohl odvolávat. Odkud čerpali jejich autoři, pokládám v tomto kontextu za zcela irelevantní. Na to, že Kabelák publikoval pod svým jménem překlady z Gregoria, jsem ostatně upozornil už v Učení mistrů.

MALKUTH (vulgo Lt.cmdr.Data) – [6.07.06 22:36]

no, ja se svyho casu s kallwachem na tuto temu bavil. co si pamatuju, figuruje v tom jista osobni nevrzivost. kym spustena – je irelevantni. proste se panove nemaji radi. tak jako ja nemam rad romana palku, tak jako nemam rad ivo a. bendu, tak jako nemam rad spoustu jinejch lidi, tak se proste nemaji radi panove JK a JV. nam je po tom houby, ledabychom zacali delat bulvar o hermetickych osobnos tech(i kdyz to je asi prilis silne souslovi).

Velmi hluboká myšlenka.

MALKUTH (vulgo Lt.cmdr.Data) – [26.07.06 22:41]

dana: no jo, peta...ten tradicne josefovo knihy vychvaluje do nebes. ja jsem z veseleho ponekud smutny; nak mi nesedl...

Pisatel zde naráží na recenze Petra Kalače.

MOB – [27.07.06 00:01]

ad. veselý: No, abych přidal taky svůj názor – původně jsem odsuzoval, ale teď spíš přehodnocuju a doceňuju zejména obě Magie, jako úvod je to skvělá věc – chyba je ta, že si autor myslí, že píše veledíla a ne užitečné příručky. Mě osobně vadí snad jen to, že Veselý na základě jedné zkušenosti vytváří zobecňující teorie a píše někdy o věcech, které četl týden před uzávěrkou. Některé pasáže jsou výborné, jiné odfláknuté – Veselý umí slučně analyzovat, ale neumí z toho pak udělat nějakou syntézu, drobí se mu to pod rukama. To je v encyklopedicky laděných dílech trochu průser. Plušč často neuvádí odkud co bere. No stejně další knihy asi koupím, neb mi to šetří čas.

Zpětně mě víc rozčarovává Učení mistrů, když si ty věci postupně sháním, tak zjišťuji, jak některé kapitoly JV doslova ušil na kolenech za 2 dny a několika směrům spíš uškodil, než pomohl. Spíš si myslím, že by měl JV zbrzdít v „publikační činnosti“ a jít po kvalitě, aby za chvíli nepřevyprávěl celou okultní knihovničku...

Zbývá doložit konkrétními příklady. Takto vyznívá kritika dost bezzubě a budí podezření, že hlavním motivem pisatelových výtek je závist.

KONIK - [27.07.06 08:40]

DANA A.: Veseleho dobře znám a přes jeho jistou někdy bonvianost stylu Peladana – i ten vzhled jako by byli z jednoho kmene, mi přijde pro CR jako značný prínos – i proto, jak píše MOB, že setri čas, který bychom museli strávit nad spoustou jiných děl..

ZDENDA: Prínosný je Veselý z hlediska obecné informovanosti o věcech magie současně i minulé, včetně v něm lze najít dosti nepublikovaných historek lidí z CR a podle mne max. trefných postřehů o posledních letech CR...

AREX: Tenhle Tvůj pohled mi přijde poněkud kritizující zbytečně, neboť při velké sectelosti a přehledu J. Veseleho se domnívám, že o tom, že to Kabelak jen z naproste většiny prepsal dobře ví – a dokonce si myslím, že i Veselý ví, jaký byl Lasenic taskar a že ten Tarot jako klic..taky jen preložil.

Spis to kritizuj z hlediska úvodu do magie jako vědy na nějaké škole magie, pokud by v CR byla, jak si tento cíl Veselý vytýčil již ve své Magii I. a rozvedl v magii II.. Pro Vasi orientaci tento cíl se Veselemu brzy naplní..Kde se dozvis časem :-))

Tak Koník mne prý dobře zná. Já ho ale neznám. Samozřejmě nemohu vyloučit možnost, že jsem se s ním někde setkal, prohodil s ním pár slov a že se na to už nepamatuji. Ta přezdívka mi ale nic neříká, jakkoli občanská jména mnohých zde diskutujících osob jsou mi známá.

CODY - [27.07.06 08:59]

Další otázkou je, pokud je tedy Veselý takový jak se nám jeví, proč ho Raistlin aka JK celkem dost respektuje, je možné že ho zná z jině

stránky než my, kritici a čtenáři. Víme např.: jaký je mág? IMHO víme H****.

To je vážně zajímavá otázka. Tak se na to Kariky někdo zeptejte.

AREX - [27.07.06 09:02]

MoB: celou knihovničku nám jen tak nepřevypráví, Faustovy německé sebrané spisy v jednom svazku už vydal v podobně Magie I., Sedmi pekelných inteligencí a Slavné grimoáry minulosti, přičemž z obsahu té jedné knihy pořád nepřeložil všechno. Jelikož věřím, a vlastně i vím, ež má vynikající okultní knihovnu, musel by napsat řádově desetitisíce titulů, i pokud nepočítám s vlasntí invencí, kterou by toto číslo mohl ještě zvýšit.

...a pěkně si namastit kapsu – to jsi měl na mysli, není-liž pravda?

KONIK - [27.07.06 09:19]

CODY: Tak z Tve odpovedi ted moc nechapu – Myslis Raistlin aka JK jako Kallwach – ten mi teda nepripada, ze by Veseleho nejak moc respektoval..

Potom pises, jestli je Vesely takovy, jaky se nam jevi..To nam myslis mne, nebo Zdendovi nebo jak se vlastne jevi Tobe..tady jsou min. 2 pohledy a nejak nevidim Tvuj.. Mimoходом tady si jisti lide vytvareji negativni dojem na Veseleho, Bardona a par dalsich lidi z ceske magicke sceny, kteri podle mne za par let ci az tu nebudeme budou myslim daleko znamejsi a jejich spisy a pozustalost shanena vice nez kdokoliv, kdo je tady zkousi kritizovat zasadne negativnim zpusobem :-)

MALKUTH (vulgo Lt.cmdr.Data) - [27.07.06 09:43]

konik: jk cody nemyslel kalwacha, ale jožu kariku.

KONIK - [27.07.06 09:51]

MALKUTH: Aha – to vysvetluje vic :-).

Tak si to pánové konečně vyjasnili.

MOB - [27.07.06 11:45]

Konik: mně se jen nelíbí, že si plete práci spisovatelskou a editorskou +překladatelskou a že trochu propadl iluzi, že skutečně autorem je (nechci směšovat autora a dílo, ale u veselého to ani jinak nejde)

Arex: no je to taková medvědí služba českému hermetismu - mě se třeba zpětně nelíbí Učení mistrů, půlka jsou články, které vyšly v Horevu, druhá půlka pár překladů - třeba by mohl nechat napsat každou z kapitol znalcem v odboru a pak se s nimi podělit o honorář :-)) - to je další věc, co mi trochu smrdí, nevím, píše-li to jen pro peníze, nebo jestli skutečně věří, že tvoří

Stejně ale nelze popřít, že ty knihy mají v současné situaci na současném trhu význam, za pár let nevím, ale teď jsou to užitečné příručky

I z tohoto příspěvku závist jen kape. Já za to přece nemohu, že tomu, kdo píše knihy, se říká spisovatel, a ne třeba zedník nebo tesař. A v pozadí opět stojí starost: Kolik mu to sype?

LUCIFER66 - [27.07.06 17:07]

tak ako je to stou hystorkou s kalwachem?

CODY - [27.07.06 17:08]

Lucifer66: Doporučuji se s inkriminovanými osobami spojit a zeopta se jich na jejich názor, nepodporuji šíření těchto zpráv.

Ale neříkej? Z tvých výše citovaných příspěvků jsem nabyl dojmu, že šíření těchto zpráv naopak podporuješ.

ZDENDA (vulgo Rimmer) - 27.07.06 20:16]

KONIK:

1] z hlediska obecně informovanosti o magii jsou imho lepší díla než je Veselý. Napr. Nakonecny. Ale koncu konec, obecnou informovanost bych mu klidně i přiznal. Vyhovuje mi, že ho tím radíme mezi Uz vim proc a Rozum do kapsy.

2] nepublikovaných historek koluje takové kvantum, že snad ani nemá smysl a hodnotu s nimi zasírat náš omezený knižní trh a malou kupní sílu.

3] max. trefne postrehy – pokud tim myslis takove to ceske bedovani na male ceske pomery, tak to mas dost laciny vkus. Nevim jak ty, ale ja nepotrebuji mit v knize napsane, jak je to tu v prdeli. Ja se s temi lidmi proste setkam, pokud me opravdu zajima, zda neco delaji a jak to delaji a nazor si udelam sam.

Tolik k prispevku KONIK - [27.07.06 08:40]. Jeste takova drobnost k [27.07.06 09:19]. Pobavilo me, ze jsi s lidmi, co maji negativni nazor na Veseleho tak rychle hotovy... a ani nevis, ze Raistlin je Jozo Karika. Patrne se usilovne snazis rozmnozit rady magicky rychlokvasek, ktere svuj postoj k magii a ostatnim lidem z „magicke obce“ vyresi tak, ze se pridaji na jeden tabor a jeho nazory pak obhajuji. Prijmes-li dobre minene upozorneni, vez ze neexistuji nejaci odporci nebo priznivci Veseleho nebo Bardona, resp. ze ne kazdy clovek se takovymi okrajovkami VUBEC zabyva. Zdaleka nejvice trapi autorita Veseleho nebo Bardona toho, kdo nic jineho nezna a nepraktikuje. Cloveka s omezenym rozhledem a nulovym nadhledem. Ti ostatni se na nejakou podobnou „tvorbu“ mohou s klidem vykaslat, pokrcit rameny, eventualne se dobre zasmat.

Pokud bys to ale chtel hrotit, pak ti rovnou reknu, ze IMHO je Vesely obycejne becko, clovek ktery pozdime par nedostupnych spisku a nahoni si triko vydavanim novych a novych knih se starymi a jeste starsimi vecmi. Magie je Picatrix, Agrippa, Paracelsus, Levi, Carroll, Crowley, Heine, Raziell, Faust, Klicky Salamounovy.

Vedle toho je Vesely jen vesely.

KONIK - [28.07.06 10:40]

ZDENDA: Veci, ktere jsou díky zminkam Veselho zaznamenany jako soucast jeho kompilaci budou myslim za 50 let stejne vyznamne svedectvi jako Weinfurterovy Pameti okultisty, ac by se je nekdo snazil jen negativne hanet...Pro dejiny mystiky a magie v CR jsou to veci max. vhodne..A myslim pro mnohe poucne..

Nakonecneho knihy jsou trosku jine nez Veselho a myslim se dobre doplnuji, samozrejme pro skutecnou praxi je treba pouzit autory a dila Tebou dale zminovana - ovsem ten Carroll uz je zase spise modni vlna jako tai-jitsu ci nektere velmi myslim prekombinovane veci v dile Kariky.

MOB - [28.07.06 11:24]

KONIK: věz, že do 50 let bude Veselého dílo minimálně opraveno se všemi chybami, co tam mistr nasekal

Proč čekat padesát let? Pokud jsi v mých knihách našel nějaké chyby, oprav je hned!

CODY - [28.07.06 12:14]

Konik: No pokud je pro Tebe Veselý a Weinfurter špička českého hermetismu, tak se už nedivím ničemu, ty Weinfurterovy splašky, co jsi zmiňoval opravdu neznám (a asi znát nechci an Weinfurtera mám svůj vyhraněný subjektivní názor), zato znám např. Papusovy Základy praktické magie, Eliášovu Magii a démonologie ve staré Babylónii, Lexovo Staroegyptské čarodějnictví, Karikovy Zóny stínu a třeba Kefarovu Syntetickou magii. Což jsou podle mě tituly, jež překonaly (u JK určitě překonají) propast času. IMHO považují je za kbalitnější autory než je pan Veselý z Weinfurterem dohromady.

Pro VŠECHNY BTW: Zkusme se oprostít od osobních názorů a chci se zeptat, zná někdo z Vás cokoliv o Veselého životě magickém a ne jen z jeho knížek? Čemu se věnuje v magii a čeho dosáhl? Víím, že je prý celkem dobrý ohledně kuřidel, byl členem nějakého slušnějšího magického řádu či společenství?

*Na tuto otázku jsi, Cody, přece už sám výše odpověděl: „vííme H****.“*

MALKUTH (vulgo Lt.cmdr.Data) - [28.07.06 12:30]

cody: pokud vím, tak s petrem kalacem se venuji evokacím. pokud soi dobře vzpomínám(je to tak pet let zpět), petr mi říkal něco o tom, že si jedou ve vlastních rituálech vycházejících z grimoarovejch. petr mu kdysi shanel tzv. draci krev a tak. podle petra jsou úspěšny(tehdy mi to dokladal na svých vlasech a vousích. přej si magicky ovlivnil jejich růst, když byl holej a chtěl být, co nejrychleji zarostlejší:-). s veselým si pry dokonce vyměňují různé pomůcky jako jsou m. zrcadla a tak. ale jinak nic moc nevím.

Bláboly. S Petrem Kalačem jsem nikdy neevokoval ani si spolu nevyměňujeme magická zrcadla.

CODY - [28.07.06 12:43]

Malkuth: ale já jsem žil v představě, že Petr Kalač je jen milý bibliofil a teoretik? No zajímavé, co se člověk nedozví, díky za tip.

MALKUTH (vulgo Lt.cmdr.Data) - [28.07.06 12:57]

cody: jo, to on je. k tomu všemu občas něco praktikuje. nicméně jede hodně pod vlivem veselého (co se praxe týče). on je ten, který dodává Josefovi tipy na materiály a tak. díky své práci má přístup k nešutecnejm věcem. tak nafoti, ofoti, předa...a veselý má z čeho čerpat.:-) ale ptej se spis jeho.

Krajně přehnané tvrzení.

AREX - [28.07.06 13:04]

Já mám ze všeho nejvíc dojem, že nám pan Veselý dozrál na takovou Ježíšovskou úroveň, že chce „spasit“ naši magickou scénu a tomu podřizuje, co píše. A kromě toho spasení magie v čechách se snaží pro ni něco nového objevit. Jak je vidět, jsou lidé, kteří mu na to skočili.

Jenže zásadní problém je, že oběhovat není co – mi, jakožto hermetikové, hledáme dávno hotovou syntézu, tj. něco, co bylo, a i když k tomu prošlapeme novou ceťičku, nacházíme pořád ten samý cíl.

Jinak byhcom nepotřebovali všichni ty mrtvé jazyky a tradici, dkyby se naše poznání nevyskytovalo v minulosti, že?

Ono psaní knih je jen stavěním pomníčků; ve skutečnosti bude pořád snazší cesta k prahu přes věci už napsané, než přes Veselého. Nejde tu totiž o slávu, ale o obsah a tím mi to přirovnání Veselý-Weinfurter, které tady už padlo, dost sedí. I s tím, že slynou učeností, což jim neupírám.

Ale kritiku pokud možno konstruktivní, což jsem právě já zrovna nesplnil, a proto toho nechávám. Ať hodnotí jiní nadšenci.

Tvá moudrost lomcuje klenbou nebeskou, ó Adepte! Zapomněls jen dodat, že mi hermetikové bi jsme hlavně neměly házet perli svyňím. S tím stavěním pomníčků máš ovšem svým způsobem pravdu: ty si stavíme svými počiny všichni, ať chceme nebo ne. Řek bych, že ty sis svým výše citovaným příspěvkem postavil pomníček velmi pěkný, žuly trvalejší.

AREX - [28.07.06 13:05]

Malkuth, Cody: pokud jde o evokační praxi Veselého kolegů, zeptejte se Xaltotuna, on o tom cosi zábavného ví.

Zeptal se ho někdo? Takové historky, zvláště pokud by byly vámi přežvýkané, by musely být úchvatné.

CODY - [28.07.06 14:26]

Díky všem, už se těším co se zase v další knížce dozvíme o tom příšerném hermetickém kotlíku od páně Veselého:-)

Prosím laskavě čtenáře, aby si v mé knize Perličky moudrosti provedli na straně 84 následující opravu. V pasáži „U nás se na internetu prezentuje jako znalec problematiky Starých jakýsi Cody,“ dumal Mistr. „Nic proti němu, ale skuteční kněží Starých jsou asi jinde, a jak vidět, neskrývají se už ani v odlehlých jeskyních, ani v opuštěných zříceninách.“ je třeba vypustit slova „Nic proti němu,“.

KONIK - [28.07.06 15:45]

CODY, MALKUTH, MOB: Nepsal jsem, že ta díla Veselého a Weinfurtera považují za spicku. Jsou to uvody. O tom, proč mi připada vhodně srovnání Veselý – Weinfurter se myslím přesně vyjadril AREX a uhodil hřebík na hlavicku. Samozřejmě navody pro evokace nebudu čerpat ani z Veselého ani z Weinfurtera, ale z Kefera, Claviculi, Papuse atd.. Ovšem jako úvod lidem je to super základ.. A pro poučení začátečníků, co to může vše v životě přinést, když se dají na cestu okultismu bych doporučoval kromě Weinfurterových Pamětí okultisty, Veselého Magie i nejnovější I. díl Sanitrakových Dějin české mystiky (a těším se na další).

MOB - [28.07.06 16:06]

KONIK:

- a) „českým kotlíkem“ myslel JV právě to, co ty tu hájíš. Vyjimečnost v rámci tradice v naší scéně vychází z toho, že naši předchůdci k dispozici díla chaosu, fraternitas, typhonian nebo voodoo neměli.
- b) Sám JV je postmodernou fascinován a integruje ji (podle mě ne úplně dobře, ne-li vyloženě špatně) – viz Učení mistrů

c) pan Nakonečný nasekal v kapitole o chaosmagii dostatek chyb na to, aby člověk usuzoval, že o ní nic neví (což nemění nic na tom, že si jej vážím a hodnotím vysoce)

d) Xaltotune nejsi to ty?

KONIK - [28.07.06 16:13]

MOB: Vim, že je JV postmodernou fascinovan, nicmene az prilis tohoto nasdeni nepovazuji za spravne a v tomto naprosto souhlasim s Nakonecnym..

Jo Xaltotuna si taky jiste dela sve..Bylo by jiste zajimave, jestli opravdu delal pokusy s temi lidmi, co i neco delali s Veselym, jak rika AREX. Udajne nekde rikal, ze dokonce s vice nez jednim..

Jedna pani povídala... Ostatně proč se nebavíte o svých vlastních magických pokusech?

CODY - [28.07.06 16:30]

Konik: Myslím, že caroll je schopný a nekomerční narozdíl od jiných neschopných a komerčních:-) a problém je, že o CHM Veselý bud nic neví, nebo úmyslně píše totální nesmysly.

Postrádám link na stránky, kde bych si mohl přečíst nějakou Codyho studii o chasmogii, kde by bylo konkrétně poukázáno na mnou napsané nesmysly a kde bych se hlavně poučil o tom, jak je to všechno správně.

KONIK - [28.07.06 16:36]

Cody: To uz je otazka nazoru. Ale konkretne u Tebe mi pripada, ze beres celou magii spise jako velkou zabavu a vtip na traveni temnych veceru, nez jako skutecnost, se kterou se da pracovat..

S tímto výrokem bych docela souhlasil.

GNOM05 - [29.07.06 15:19]

Je zajímavé že jsem nedosáhl vlastním chtěním ani středoškolského vzdělání! Tím si chci jen přiznat sebe samého a pravdu k sobě. DNES NEMÁM MÁLO, ALE AKORÁT VŠEHO CO JSEM KDY CHTĚL!

Tento příspěvek je sice úplně mimo téma, nicméně je úžasný. Prostě jsem ho tady musel nechat.

LOCKI (vulgo Locki) - [29.07.06 22:13]

Ad Vesely: Jsem precetl asi 50 stran nahodne vybranych z jeho prvnι Magie a zhruba stejne stran z Magie pro pokrocily. Opravdu ma cenu cist vic??? Mel jsem asi hroznou smulu, vetsinou Vesely citoval nejakou debilitu a okomentoval ji vlastni, jeste vetsi debilitou. Samozrejme muj nazor, ale pokud je tohle magie, tak me magie nezajima. :o)

Komentuji níže.

RAKESH - [29.07.06 22:41]

Vesely je smutny

Mám dojem, že tenhle laciný vtíp jsem už četl i na jiných webových stránkách.

AREX - [30.07.06 13:55]

Locki: tohle je magie pro pokročilé. V čem jsou pokročilí, to nechme na soukromou debatu:-))

ZUZANA_AA - [01.08.06 01:15]

LOCKI: imho můžou začátečníka popostrčit i Veselého Magie. Pokud si z nich ovšem neudělá dogma.

Zde začíná debata na téma Veselý už poněkud řádnout. Vybral jsem ještě dva příspěvky z pozdější doby, které souvisejí s příspěvkem LOCKI (vulgo Locki) - [29.07.06 22:13].

JENAR - [12.08.06 14:11]

Zdravím přítomných a prajem pekny deň,
Chcel som sa niečo spytať lebo už sám som s tým nepohol. Je niekto oboznámný s knihou ktorá sa zaoberá mági UPLNE všeobecne, vedel by dať adresu kde sa taka kniha dá stiahnuť, a ak nie by som aj do knihkupectva skočil len hladám takúto knihu .

Poviem aj prečo taku knihu hadám možno nahodim tým diskusiu. Na svete je veľmi veľa smerov mágie a každý má aj dobré aj zlé stránky a výsledky, prečo by práve teda ten či onen smer mal byť najlepší?

Ja by som sa chcel magii venovať s vlastnej iniciatívy, teda takým spôsobom že by som ju postupne sám objavoval a okrem toho vadí mi že sa musím pre nejaký ten smer rozhodnúť, lebo mne sa páči veľa vecí v jednom a zase veľa v tamtom ďalšom a pre isté dôvody ktoré nechcem rozoberať nebudem vysvetľovať prečo sa nevenujem teda viacerim.

Ďakujem za prečítanie dúfam v odpovede.

LOCKI (vulgo Locki) - [13.08.06 20:43]

JENAR: Hele zkus tu Veseleho Magii. Tu prvni, ne pro pokrocile. Ja jsem ji tu sice hanil, protoze pri prvnim seznameni jsem mel velkou smulu na to, co jsem nalistoval, ale jako prehled je to dobry. Az to doctu, hodlam tady do plena hodit par temat, ktery jsou takovy zvlastnejsi...a na zacatku se budu muset Veselemu omluvit, protoze pres mozne vytky je ta prvni Magie slusne odvedena prace...Josefe sorry, ta prvni kniha neni zdaleka tak spatna, jak jsem z nahodnejch 50 stran myslel, mea culpa...

Jasně! To je ono! Nejdřív nadáváš na knihu, kterou jsi sotva prolistoval, a pak se omlouváš. Tomu říkám vyžralá osobnost. Jsi přímo prototypem mága. Z tvého příspěvku jsem však vyrozuměl, že jaksí nedoporučuješ moji Magii pro pokročilé. Třeba jsi ji ale ještě nečetl. Nebo jsi na její četbu dosud málo pokročilý? Každopádně hod' zase brzy něco do pléna; je to fakt k posrání, co píšeš.

MODLITBA K CHORONZONOVÍ

Ó Choronzone, propasti hrozný strážče!
Kdo tobě z démonů svou silou vyrovná se?
Ty mocný ďáble, jenž otcem jsi všech forem
Vládce chaosu a desintegrátorem
Ty jsi ty! A není nikdo jiný
Střelmistrem vesmírné třaskaviny
Ty vládneš morem, cholerou a leprou, ty bráno do nicoty
Vše živoucí je pouhou tvou děvkou, opilou do němoty
Já slyším a zřím
Co bytím je tvým:
Tisíce hadů, kteří v tobě syčí, hadů poznání
Tisíce hlasů, které v tobě křičí, hlasů zklamání
Tvá ruka klíče od abyssu třímá
Falešný anděl strážce v tobě dřímá
Prasečím bohem tebe nazvali
Neb vepři žerou lidské výkaly
Lejnem jsi Boží vous potřísnil
Z Ježíše eunucha učinil
Tvé zuby drtí Boží jména
Tak jako kola ozubená
První a nejzazší mezi zla
Kdo od Boha tě rozezná?
Kdyby nebylo tebe, býlí by uvadlo
Ty jedovatý chlebe, ty křivé zrcadlo
Temnoto noci, hluchá zmije
Co věcí v tobě mrtvo žije!
Tys kočky slizu vemenó
Tvá ruka drží vřetenó
Na němž lidské maso předeš
A to do záhuby vedeš

Jsi disperzí, jež všechno štěpí mžikem
Živoucí entropií, kosmickým gramatikem!
Pavouku černý, prý ženského jsi rodu
A desátého étyru strážce vchodu
Tvé pavučiny šílenství
Slavily nejedno vítězství
Všemocný jsi obyvatel temné sféry věčné
Kypí v tobě černá zřídla zloby nekonečné
Trojúhelníku strašný pane
Ty víš, kudy dech smrti vane
Tys černý oheň, nenávist
Před níž si nikdo není jist
Travičí duší, infernální sílo
Umí kdo lépe konat zkázy dílo?
Přijmi můj hold, ničiteli, na co předkládám, hled:
Holuba - svatého Ducha - ti dávám za oběť
Slyš moji kletbu, ty astmatiků metlo
A s tebou nechť vyslyší ji celé peklo:
Projev se Arexovi měrou vrchovatou
Uchop jej, zašlápni, otoč se na něm patou!
Zazas! Zazas! Nasatanada zazas!

TRUBEC LŽIMAGICKÝ

Debatu otevřel jakýsi Pentagramus, který napadl Jenny:

Pentagramus: Víra v boha zakazuje okultismus, který je dílo ďábla. Nejsem věřící, jelikož nevěřím, ale vím. Názvy démoni a andělé jsou pouze přirovnání pro duše a bytosti, které nemají žádnou souvislost s bohem, který neexistuje. Tvrdíš o sobě, že jsi okultistka, možná se považuješ za čarodějkou, ale chybí ti rozvaha a neumíš přemýšlet. V každé diskuzi se mnou, jsi ztroskotala jako shnilá bárka a tvé znalosti kterými se pyšníš jsou bez užití. Co jsi dokázala ve své mnohaleté magické praxi? Akorát jsi napsala několik knih.

Jenny ve své odpovědi zmínila mé jméno, čímž ovšem jen přilila oleje do ohně:

Jenny: Známý magik Josef Veselý prý jednou podobně vzdělanému zájemci o magii odpověděl něco jako: „Jakožto první doporučil bych adeptu grimoár, který zve se Mluvnice česká, k tomu pak Školní pravidla pravopisu...“

Pentagramus: Josef Veselý je nabubřelý Egoista, který umí akorát tak psát to co už bylo jednou napsané, nic více. Podle jeho rad, se má na opravení kapajícího kohoutku vyvolat Hydra a ta ho opraví, ale pouze po dobu lunárního ciklu, potom bude kapat dál. Co má vodovodní kohoutek společného s vodou? Pouze to, že skrze něj protéká, ale měl by spíše vyvolat elementála země, z níž se těží železo, z kterého je potrubí vyrobeno, nebo elementála plastu, jenž souvisí s těsněním.

Asi bych se měl vyjádřit ke kritice. Věc je zde prezentována mimo svůj kontext. O opravě kapajícího vodovodního kohoutku pomocí invokace undin, bytostí vodního živlu, se zmiňuji jako o příkladu pošetilého použití magie. (O žádné hydře, natož Hydře nic nepíšu; blbeček to nejen špatně pochopil, ale navíc si to i špatně

zapamatoval. Ještě podotýkám, že mezi Hydrielem a hydrou je velký rozdíl, stejně jako mezi dejme tomu hydroxidem a hydrantem. To už se tak někdy stává, že různé věci mají podobná jména, třeba voda a vodka, kterýžto příklad bude snad srozumitelný i volovi.) Pentagramusova výtika ukazuje na to, že jeho myšlení je zde technické, a nikoli magické. Pokud by z kohoutku místo vody kapal kov nebo plast, dalo by se samozřejmě uvažovat o kontaktování spirituálních obsahů, které s těmito materiemi korespondují. Rovněž nemohu souhlasit s tvrzením, že jsem Egoista. Egoistu (s velkým E) znám pouze jednoho. Je jím Petr Egoista Balák, šéf prostějovské pobočky Církve Satanovy.

Jenny: I kdyby byl ještě sedmkrát nabubřejší, nic to nemění na faktu, že osoba, které dělá nepřekonatelné potíže učební látka základní školy, zřejmě jen stěží zvládne umění okultních věd.

Fiara: Myslím, že Josef Veselý je na poli magie odborník, od něhož se všichni můžete učit. Zním ho, takže to můžu dosvědčit každému.

Pentagramus: Jistě, Josefa Veselého znáš osobně, jako mnoho dalších lidí, je to přece známá osobnost, která chodí na různé akce. Pro něj si však pouze vzduch a i když znáš Ty jeho, on Tebe nezná. I když mě svrbí prsty a měl bych sto chutí trošku pošolíchat tohoto spisovatele, není mým zvykem pomlouvat někoho za jeho zády, takže si svůj obsáhlý názor na tohoto člověka nechám pro sebe. Jako jedna z mnoha, jsi přesvědčená o jeho magických schopnostech, napsal přece spoustu knih o okultismu. Já nepíšu knihy a nejsem známý, proto nebudu mít žádné schopnosti – podle Tvé logiky. Nejsem tu proto, abych někomu dokazoval co umím, mohu akorát tak psát a podle toho si na mě lidé udělají svůj názor, tak jako u Josefa Veselého. Faktem však zůstává, že by proti mě tento člověk neobstál při duchovním útoku, tak jako já proti jeho „teoretickým“ znalostem.

Fiaru znám už nějaký ten rok a tímto se k ní veřejně hlásím. Je to erudovaná magička satanistického ražení. Velmi si jí vážím. Zato ty, Pentagramusi, budeš asi pěkný tulpas, když se vyjadřuješ k věcem, o kterých nic nevíš. Zabývat se tvou osůbkou blíže nemám čas.

Jenny: A proč tedy kolegu magika na ten souboj nevyzveš? Co ty víš, třeba by přijal. Nezištně se nabízím jako zprostředkovatel. No a kdyby nechtěl, tak bych se jako cti dbalý sekundant nabídla

místo něho. Předpokládám, že bychom se u toho nezabili, já bych se pocvičila v obraně a aspoň by po vši té teorii tady zas byla troška praxe...

Pentagramus: Duchovní souboje nejsou hra, jelikož je to přímý útok na psychiku. Nikdy neútočím bez důvodu a proto pokud toužíš po souboji mezi mnou a J. V., bude muset začít první. Magie není hra Jenny a následky takového útoku mohou být nedozírné.

Pentagramus zde říká asi toto: „Já barbar Conan. Já příliš silný. Se mnou nikdo nemůže bojovat,“ přičemž se pokouší nenápadně vyklidit pole. Dámy mu to ale neumožnily, jak se hned ukáže.

Fiara: Myslím, že právě to ti chtěla Jennie naznačit. Nicméně vezmi si, jaká je to odvaha to navrhnout. Co kdybys přijal?

Pentagramus: Nic osobního, ale Jenny se projevila přesně opačně. Sama mě vyzvala k souboji, prý aby si procvičila obranu, což je obrovská nerozvážnot. Jak jsem již napsal, na nikoho neútočím bez pádného důvodu, jelikož se musím řídit přísnými pravidly. To že mi někdo není sympatický, neznamená, že s ním můžu bojovat, i když bych rád.

Jenny: To zní hezky, jenže já když od někoho slyším: „Umím to a to, jsem lepší než ten a onen“ mám zkrátka sklon mu říct: „To je zajímavé. Tak ukaž.“ Jinak se nutně vloudí lehké podezření, že si ten dotyčný jen vytahuje triko.

Pentagramus: Každý kdo umí číst, mi dá za pravdu, že jsi mě sama vyzvala na duchovní souboj, nařkla mě lhářem a své mystifikace (omlouvám se, je to cizí slovo, takže to nemusí být gramaticky dobře Jano Nováková) prohlašuješ za okultismus, což nazývám nepoznáním skutečnosti. Prostě jen vysereš pár knih. Pokud mě ještě jednou nazveš lhářem, vyjdu ti vstříc k tvému vysněnému souboji.

Jenny: Tato debata postrádá smysl. Kolega „magik“ nic konstruktivního nepřináší, jen přidává na razanci a předvádí, kolik ošklivých slovíček ještě umí vyfukat na klávesnici.

Pentagramus: Vždy přidávám na razanci, až se utrhnu ze řetězu a potom lítají hovna a sračky v lepším případě.

Abi: Zůstaňte alespoň u západní tradice, ta nezná nic vyloženě nebezpečného. Pokud útok proběhne v sobotu – sobota se v některých

jazyčích řekne Samedi. Budu jen rád, jestli oba nevíte, kam tím mířím...

Pentagramus: Nedělej si starosti Abi, život jí nezkončí, alespoň ne ten hmotný.

Jenny: Neboj se, slibuju, že budu s Pentagramem zacházet jemně.

Pentagramus: Souboj musí proběhnout za každou cenu, jelikož pokud bych teď odmýtl z nenadálého šálení smyslů, mohlo by se stát, že by jsi mě v budoucnu stále osočovala, že se pouze chlubím a důkaz nikde nevidíš, čemuž musím předejít. Máš dostatek času na přípravu a můžeš nabrat dostatek sil. Naladím se na tebe v pátek, nebo v sobotu v noci a přijdu v podobě tvé oblíbené bytosti. Poznáš mě, pokud jsi alespoň trochu vnímavá. Pošramocená psychika ti budiž důkazem.

Jenny: Začíná to být napínavé a na to, jestli poznám či nepoznám svou „oblíbenou“ bytost a co s tím udělám, už se vážně dost těším. V neděli večer (tedy pokud nezvítězíš tak drtivě, že bych to nedokázala), sem přijdu pozdravit soupeře (můj pan učitel šermu říkal, že se to po souboji sluší.)

Pentagramus: Fajn, dostaneš co jsi chtěla. O víkendu očekávej největší nápor, takže se připrav. Je mi jedno jakou používáš obranu, ale to zjistíš sama

Pentagramus (sobota ráno): Krásný pocit, že? Zítřka to dokončím.

Jenny (sobota dopoledne): Tak jo, dokončuj a neunav se moc přitom. V době kdys to psal, jsem samozřejmě sladce spala, takže jsem ti nemohla hned odpovědět. Teď jsem si dala sobotní ranní kafičko a jdu si užívat krásného volného dne. :o) Ale teď vážně: Nevím, co si představuješ, že se stát mělo, ale pravda je taková, že se nestalo vůbec nic. Zkus přidat.

Pentagramus: Každý z nás si možná představuje pod duchovním útokem něco jiného, já neútočím tak, že bych ti zrovna seděl na krku a škrtil tě, či jinak tě trápil. Mé útoky jdou na psychiku, jdou do hloubky a ve většině případech se reakce se příznaky dostávají v průběhu několika dní, v některých případech jsou i trvalé. Pokud jsi si dnešní ráno kafe vychutnávala, tak ti to přeji, dnešní krásný den si užij, vše se může změnit. A neboj snažit se budu vždy a pokaždé, o tom nemusíš mít obavy.

Človče, ty nejsi Pentagramus. Ty jsi sotva Miligramus!

Jenny: Moc tomu nerozumím. Napřed, že bude „rušný víkend“, pak zase, že až za několik dní. Napřed to pocítím, pak zase podle tebe nemůžu nic cítit – proč se mě potom na to ptáš??? A jaký smysl má „chodit v něčí podobě“, když, jak se teď zdá, nic neuvidím ani nepocítím? Nějak si začínáš odporovat. Zajímalo by mě, jak z toho hodláš vybruslit.

No, z toho se bez ztráty kytičky dost dobře vybruslit nedá. Pentagramus tudíž opustil původní verzi a vymyslel toto:

Pentagramus (neděle večer): Všichni již očekáváte referování o průběhu vyprovokovaného duchovního souboje a plni zvědavosti popíjíte u počítače kafe a proto vám splním vaše přání. Za víkend jsem zjistil, že jsem udělal zatraceně velkou chybu, kterou nebudu již opakovat. Duchovní schopnosti nemají být mrhány zbůhdarma a bez důvodu, což jsem udělal. Většina z vás, si duchovní souboj představujete jako Hurvínek válku a drbete jak to asi bude probíhat a že to je napínavé, ale realita je mnohem děsivější. Po tom co vznikl konflikt mezi mnou a Jenny, jsem vůči ní cítil zlobu a díky tomu jsem se snadno nechal vyprovokovat, čehož teď lituji. Včera jsem zdolal její obranu a dnes jsem se procházel v její duši, kde mi nebylo příjemně. Nemá tam nic, co by se dalo zbořit, jelikož vše je mrtvé. Jediné co jí tam zůstalo a je doslova prorostlé s jejím jádrem duše, je psaní a fantazie, kterou pociťuji jakožto spisovatel amatér, jako něco úžasného, jelikož do psaní dává lásku. Doslova se jí celý příběh odvíjí před očima a dokáže vyjádřit sebemenší detail a pokud začne psát, ocitne se jinde, v jejím vysněném světě fantazie a realita pro ní přestane na tu chvíli existovat. Teď už chápu proč dokázala překlenout její těžká období. Ale abych se vrátil zpátky k popsání mých poznatků ze včerejška: Díky knížkám ve kterých je láska, dobrodružství, mystično a hororové prvky, má spoustu obdivovatelů, čtenářů, kteří jí drží nad vodou. Musím uznat, že psaní jí jde od srdce, ale stále je to jen fikce. Je to fantazie a skrytá přání a láska z jejího nejhlubšího nitra duše (chtít zažít něco takového), ale nebylo jí to nijak dáno. Pro své příznavce je její tvář milá, spokojená a šťastná, ale uvnitř její duše krvácí, protkána hlubokým smutkem a nenalézá klid. Její psaní ji ochránilo před spadnutím do nejhlubšího dna depresí, ale její dobrá nálada a pocit štěstí je falešná. Pouze při psaní nalézá alespoň částečný klid,

ale kdo je vnímavý, z písmenek pozná jak její duše trpí. Co se jejích názorů na upírství, mystiku, či okultismus týká, nemohu si pomoci, ale nepřijdou mi že vycházejí z jejího nitra, ale jsou jen vyčtené, nebo přijaté, v lepším případě její zbožné přání, aby to tak bylo. Jak tedy dopadl duchovní souboj ptáte se? Zjistil jsem to co jsem teď napsal a nakrápl jí její dar vyjádřit fantazii skrze psaní, což ona teď cítí a všichni to poznáte časem. Dar, ptáte se? Ano dar, s kterým se narodila, jelikož je doslova přirostlý k její duši a připadal jsem si jako když trhám obrovský strom i s kořeny, což se mi zatím podařilo jen z části, ale chci ho vyrvat, proto zatím půjdu jako pitbul za kořistí, dokud ho nevytrhnu a nesklidím ovoce své vytrvalosti. Mám na to právo ptáte se? Podle svého nejlepšího vědomí a svědomí ano, každý však na to může mít jiný názor, což je jeho věc a o své pravdě jej přesvědčovat nebudu, za to mi to nestojí. Byl bych však nečestný soupeř, když bych tvrdil, že souboj byl lehký, opak je pravdou. Jenny má duševní sílu a to co si chci vzít, si drží celou svou duší. Proto Ti gratuluji Jenny, jsi dobrý soupeř a proto mi stojí za tím vším jít. Mějte se tu krásně a užívejte si života dokud to jde.

Co se tedy vlastně stalo? Jenny poskytla prostor neschopnému blbovi a on ukázal, že je opravdu neschopným blbem, což soudnému pozorovateli bylo ostatně zřejmé již na začátku. To je vše. Člověk si nicméně klade otázku, proč se známá spisovatelka vůbec vybavuje s nějakým pologramotným debilem. Protože Jenny znám, mohu nabídnout odpověď. Příčinou je její dobrá a laskavá povaha. Jenny se snažila přimět mládence k tomu, aby se nad sebou zamyslel: jsou jeho údajné magické schopnosti opravdu tak velké, jak tvrdí, nebo jsou spíše nulové? Její počín sledoval tedy v první řadě aspekt výchovný.

Já – nemaje Jenninu laskavost a trpělivost – zaujímám k takovým osobám jiný postoj. Domnívám se, že kdyby Pentagramuse jeho rodiče víc řezali a kdyby lépe dbali na jeho školní prospěch, nemuselo z něj vyrůst takové vypatlané hovado. Inu, stalo se. Nevidím důvod, proč bych právě já měl napravovat to, co někdo jiný zanedbal.

Případ Pentagramus pokládám za velmi ilustrativní a svým způsobem i významný, neboť je zde prezentován typický zástupce současné české okultní scény, totiž nevzdělaný, hloupý, zlý, zakomplexovaný a závistivý darebák (tzv. trubec lžimagický). Nepochybuji o tom, že kdyby mohl, tak by skutečně Jenny magicky ublížil. Proč?

Z čiré závidosti. Prostě proto, že ona – na rozdíl od něj – něco umí, něco dělá, něco znamená. Vždyť ten lump dokonce závidí i Fiaře, že se se mnou zná, a rád by jí to upřel. A jak ho rozčiluje, že jsem známá osobnost a že chodím na různé akce.

Odpovídám: Ano, chodím, protože mě lidé zvou. Tak už je to světe zařízené, že lidé, kteří něco dovedou, vyhledávají společnost lidí, kteří také něco dovedou. Kdybys uměl něco jiného než nesmyslně žvanit, tak by tě třeba zvali také. Člověku se nad tebou – podle jeho národy – buď svírá srdce žalem nebo žaludek obrací hnusem. Já vím, tolik prahneš po uznání, strašně bys chtěl vyniknout, a ono to nejde. Tak aspoň pliveš na ty, kteří už něco dokázali. Opravdu tě to flasko s magickým soubojem nepoučilo? Nestydiš se aspoň trochu?

OTEVŘENÝ DOPIS INTERNETOVÝM DEBATÉRŮM

Dámy a pánové!

Využívám této příležitosti, abych se obrátil na vás a na další vám podobné, zkrátka na ty, kterým říkám „internetoví hermetikové“, abych aspoň v krátkosti reagoval na vaše výlevy, kterých jsem již řadu let terčem pro svoji literární činnost. Překvapivě jsem se z vaší strany nedočkal téměř žádné věcné kritiky mých děl. Vytykáte Kalačovi, že na mé knihy píše pochvalné recenze, ale zjevně s ním nejste schopni jakkoli polemizovat. Pokud jsou v mých knihách nějaké nedostatky, máte přece možnost na ně poukázat. Jenže to byste tyto nedostatky nejdříve museli objevit, potom své připomínky formulovat a pak je ještě napsat, a to je pro mnohé z vás asi příliš náročné. O to raději se vyjadřujete k osobě autora, a protože většina z vás mě nikdy ani neviděla, soudíte na základě pomluv a výmyslů, aniž byste se je obtěžovali jakkoli zkoumat. Jaký už chcete pádnější důkaz vaší povrchnosti, nekulturnosti a primitivismu?

Už dávno jsem se povšiml, že ti, kteří v hermetismu sami něco vykonali, si mého díla váží. Uvádím např. M. Nakonečného a J. Kari-ku – abych jmenoval dva, kteří se nacházejí na opačných pólech věkového spektra. Averi k mé osobě registrují výhradně ze strany těch, kteří na tomto poli neudělali prakticky nic. Co jiného umíte, kromě pomlouvání, spílání a hlavně tlachání na internetu? Kdyby někdo z vás za něco stál, už by to na něm pomalu mělo začít být vidět. Nic takového však nepozoruji. Drobek poznání, jehož jste dosáhli, jeví se vám – úměrně k formátu vašich osobností – jako hora, která zakrývá celý váš obzor: všechny ostatní směry se vám proto zdají být bezcenné a nikam nevedoucí. Já naproti tomu stojím (nebo se o to aspoň snažím) na pozicích tradičního hermetismu v jeho univerzalistickém aspektu. Není divu, že si nerozumíme.

Nepatřím k lidem, kteří se paktují jenom se svými obdivovateli a ignorují všechny, kteří jim odmítají lézt do zadku. Opravdu si na to

nepotrpím, a role Mistra, do níž se mnozí jiní rádi stylizují, mi vždy byla z duše protivná; také si z tohoto fenoménu dělám legraci, kde mohu. Pověst, které se mezi vámi, ať už zaslouženě či nezaslouženě těším, mě však před obtěžováním profánními lidmi, což dle mého soudu většinou jste, chrání stejně spolehlivě, jako některé z vás chrání zase před jinými věcmi pancíř, který nosíte ve své hlavě. Nelze tedy jinak, než na sebe pokřikovat každý z jiného břehu řeky. Most přes ni asi sotva najdeme a na jeho stavbu je už pozdě. Naproti tomu tam, kde kontakt navázán být měl, skutečně navázán byl, takže s řadou významných a zajímavých osobností současného hermetismu spojení mám, ať už je tvořeno cestičkou, cestou nebo širokou a frekventovanou silnicí.

Co mne zvláště zaráží, je naprostý nedostatek slušnosti, který velká část z vás projevuje. Ještě já jsem byl veden k tomu, že ke starším osobám je třeba chovat se zdvořile. Nikdy se nestalo, že by mě někdo z vás slušně oslovil ve snaze o výměnu zkušeností. Jediný pokus o kontakt z vaší strany (konkrétně ze skupiny kolem Snopa) jsem zaznamenal v červenci 2006, tj. v době, kdy na www.grimoar.cz probíhala štvavá kampaň proti mé osobě; měl však spíše charakter jakéhosi předvolání na koberec. Takto se mnou jednat nelze. Vyvozují z toho, že asi nemáte, co byste se mnou vyměňovali. Místo toho jsem se dočkal jen nejružnějších impertinencí. Není mým úkolem napravovat to, co rodiče ve vaší výchově zanedbali. Jen se nedivte, že se mi vesměs jevíte jako banda nevyčvalaných spratků.

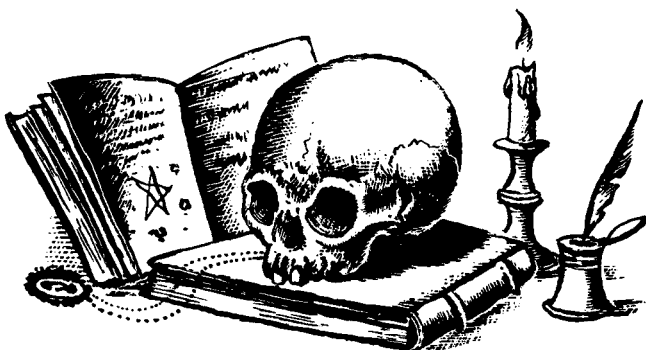
To bych vám ale ještě odpustil. Říká se, že jedině Slunce má právo na své skvrny. To sice zjevně není váš případ, ale já jsem tolerantnější a jsem ochoten přiznat právo na jeho skvrny dokonce i slunéčku sedmitečnému; nesmí jich mít ovšem víc než sedm. Co mě však vysloveně naplňuje hnusem, je podivná směs zášti a duchovní sterility, kterou u vás pozoruji. Nebylo by ode mne korektní, kdybych se pokoušel o naše vzájemné srovnání. Mám za sebou víc než čtvrt století důkladného studia hermetismu a intenzivní magické praxe. Vy jste vesměs mladí. Jenže takový Karika je také mladý, a co všechno už dokázal! Nefláká vás hanba, když se porovnáte s ním? Kde se ve vás bere tolik sebevědomí a arogance? Ale dosti o tom všem. Pokud jsem vás nedokázal oslovit svými díly, sotva mohu doufat, že vás přimějí k zamyšlení tímto dopisem.

V Praze, dne 31. 10. 2007

Josef Veselý

OBSAH

Úvodní slovo	7
Polemika o Magii	9
Josef Veselý – Magie (Jindřich Kallwach)	9
Reakce na recenzi knihy Magie Josefa Veselého, Jindřichem Kallwachem provedenou. (Marek Škoda) ..	15
Vážený pane Škodo. (Jindřich Kallwach)	18
K Magii (Martin Ch.).....	20
Elaborát Martina Ch.	27
Cesta kanálem	30
Modlitba k Choronzonovi	45
Trubec lžimagický	47
Otevřený dopis internetovým debatérům	54

Autor v tomto sborníku shromáždil výběr z nejzajímavějších negativních ohlasů na svá díla včetně kritických výroků o své osobě, které byly publikovány na internetu v rozmezí let 2002 až 2007. Některé z těchto textů komentuje a v závěru internetovým debatérům odpovídá otevřeným dopisem. Po létech mlčení zde konečně vyhláší své zásadní stanovisko k této otázce, kterou doposud z řady důvodů ignoroval. Kniha je určena úzkému okruhu zainteresovaných osob.